

Received on: 15/01/2024
Revised on: 01/09/2024
Accepted on: 13/11/2024

**Research
Article**

Vol. 21, No. 2, Serial 40
Autumn & Winter
2024-25
pp: 15-40

Identifying the Criteria of the Self-Development Program of Faculty Members' Competencies for Research Supervision of Student Theses and Dissertations¹

DOI: 10.22070/tlr.2024.18707.1546

Ali Zarei¹, Mohammad Javadipour^{2*}, Khodayar Abili³, Keyvan Salehi⁴, Rezvan Hakimzadeh⁵

1. *Ph.D in Curriculum Planning, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: azarei@ut.ac.ir*
2. *Associate Professor and Faculty Member of Curriculum Planning and Methods Department, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran. (Corresponding Author) Email: javadipour@ut.ac.ir*
3. *Professor, Department of Management and Educational Planning, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: abili@ut.ac.ir*
4. *Assistant Professor of Education Evaluation, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: keyvansalehi@ut.ac.ir*
5. *Professor of Curriculum Planning, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: hakimzadeh@ut.ac.ir*

Abstract

Aim and Introduction: The aim of the current research was to identify the criteria for a self-development program that enhances the competencies of academic faculty members in guiding student theses and dissertations. Higher education plays a fundamental and central role in national development, fostering a balance among various dimensions of a country's progress. It achieves this by imparting knowledge, shaping attitudes, and developing skills in university students and graduates. Consequently, higher education can be regarded as one of the most effective methods of investing in human resources. In general, higher education can be regarded as the most significant factor and primary driver of a country's national development. In the past one to two decades, Iran has experienced significant growth in universities and higher education institutions. Among the various types of centers currently accepting students are state universities, free universities, Payam Noor universities, scientific-applied universities, and non-profit institutions. As a result, the number and variety of postgraduate courses, including master's and doctoral theses, have also increased at these institutions.

Methods: According to the main purpose of the research, the grounded theory method was employed. The study focused on the faculty members of Tehran University, and theoretical saturation of the data was attained through theoretical sampling during the 25th interview. Atlas TI software was utilized to analyze the research data. This study employed the systematic design framework developed by Strauss and Corbin. This framework, established in 1990 by Strauss and Corbin, emphasizes the development of an objective understanding of the theory, which consists of six main components: causal conditions, contextual factors, category orientation, intervening conditions, strategies, and consequences. The model of the research process in the grounded theory method primarily consists of the following steps: theoretical sampling, theoretical coding, and theory formulation. In this research, in-depth semi-structured interviews were conducted with individuals from the research sample who possessed valuable lived experiences related to the

1. This article is based on the findings of Ali Zarei's thesis under the guidance of Dr. Mohammad Javadipour and Dr. Khodayar Abili at the University of Tehran.

Journal of Training & Learning Researches

Received on: 15/01/2024

Revised on: 01/09/2024

Accepted on: 13/11/2024

Research Article

Vol. 21, No. 2, Serial 40

Autumn & Winter

2024-25

pp: 15-40

phenomenon under investigation in order to address the main research question. The data collection process continued until reaching the stage of theoretical saturation, which occurred after 25 interviews. All conversations were audio recorded to document the interviews. Subsequently, the first researcher carefully listened to the recorded interviews and transcribed them verbatim. After transcribing the recorded interview, the member-checking method was employed to verify the accuracy of the interviews. The written transcript was sent back to the participants for confirmation of the content's correctness, allowing them to make any necessary corrections.

Finding: The research findings indicated that the criteria for the self-development program were identified as the central category of the study. The causal factors included the professors' commitment, the university's supervision, the professors' up-to-date knowledge, and the skills involved in the research process. The strategies encompass the establishment of a research council, focusing on its structure and designation, as well as promoting the development of high-quality theses and treatises. This initiative aims to create a dynamic environment with adequate facilities and considers contextual factors such as disciplinary differences, the role of university professors, and the vision for a self-development program. Key components of the implementation of this self-development program include gathering experiences from seasoned professors, emphasizing the importance of policy in the program, and transforming political insights into actionable self-development strategies. The anticipated outcomes involve a shift in perspectives on writing theses and dissertations, empowering students, faculty members, universities, and educational groups. Additionally, it aims to enhance individual awareness of academic disciplines, recognizing the doctoral thesis as a significant intellectual milestone for doctoral candidates. The focus will be on fostering a foundation for research rather than merely relying on existing frameworks. The initiative encourages the pursuit of specialized cluster doctoral theses, prioritizing the quality of research over quantity, and developing specialized doctoral dissertations that will benefit future generations.

Discussion and Conclusion: In this study, an effort was made to outline the criteria necessary for the self-development of faculty members' competencies in guiding student theses through theoretical research methods. The desirable criteria for the self-development program were identified as the central focus of the study. The causal factors include the professors' commitment and the university's oversight, emphasizing that professors should fully dedicate themselves to their professional responsibilities in conducting research. This dedication prioritizes the self-development of academic faculty members' competencies, which is essential for their promotion and advancement. The support of senior management for the self-development program aimed at enhancing the competencies of faculty members is crucial. This includes allocating the necessary funds for the implementation of the program, updating job descriptions for faculty members, and balancing the student-to-faculty ratio. Additionally, it is important for professors to focus on the hybrid learning environment and prioritize the quality of research over quantity. Faculty members should emphasize collective values rather than individual ones and engage in significant research projects. Furthermore, faculty agency should be considered in the formulation of self-development programs for their competencies. It is essential to adhere to the principle of realism when designing these programs and to recognize the importance of policy-making in their development. Restoring meritocratic practices in the recruitment and employment of university professors is also necessary. Moreover, conducting training on research ethics is vital to prevent misconduct. Finally, there is a need to advance the completion of specialized doctoral theses in our beloved country, Iran.

Keywords: Self-development program, Qualifications, Faculty members, Dissertations and theses, Grounded Theory.

شناسایی ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای شاخص‌گاهی اعضا هیئت‌علمی برای نظرارت پژوهشی پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی^۱

DOI: 10.22070/tlr.2024.18707.1546

علی زارعی^۱، محمد جوادی‌پور^{۲*}، خدایار ابیلی^۳، کیوان صالحی^۴، رضوان
حکیم‌زاده^۵

۱. دانش آموخته دکتری برنامه‌ریزی درسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: azarei@ut.ac.ir

۲. دانشیار گروه برنامه‌ریزی درسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: javadipour@ut.ac.ir

۳. استاد تمام گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: abili@ut.ac.ir

۴. دانشیار گروه سنجش آموزش، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: keyvansalehi@ut.ac.ir

۵. استاد تمام گروه برنامه‌ریزی درسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: hakimzadeh@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۲۵

تاریخ اصلاحات: ۱۴۰۳/۰۶/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۸/۲۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر شناسایی ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای شاخص‌گاهی اعضا هیئت‌علمی برای نظرارت پژوهشی پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی بود که با توجه به هدف اصلی پژوهش از روش گراند دئوری استفاده شد. میدان پژوهش اعضا هیئت‌علمی دانشگاه تهران بودند که با استفاده از نمونه‌گیری نظری در بیست و پنج مین مصاحبه، اثبات نظری داده‌ها حاصل شد. برای تحلیل داده‌های پژوهش از نرم‌افزار اطلس مطالعه شناسایی شد و عوامل علی شامل تعهد استاد و نظرارت دانشگاه، به روز بودن استادان و مهارت آیین پژوهش بود. همچنین راهبردها شامل شکل گیری شورای پژوهشی از نظر شکلی و عنوانی، حرکت به سمت نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌های فاخر، محیط پویا و امکانات کافی و عوامل زمینه‌ای شامل تفاوت در زمینه‌ها، استاد دانشگاه به مثابه بازیگر، چشم‌انداز برنامه خودتوسعه‌ای، نحوه پیاده‌سازی برنامه خودتوسعه‌ای و عوامل مداخله گر شامل تجربه‌اندوزی از استادان پیشکسوت، توجه به عنصر سیاست‌گذاری در برنامه خودتوسعه‌ای و تبدیل سیاست به برنامه خودتوسعه‌ای و پیامدها شامل طرز نگاه کردن به نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، توان افزایی دانشجویان، توان افزایی اعضا هیئت‌علمی، توان افزایی دانشگاه‌ها، دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی، آگاهی علمی افراد، رساله دکتری به مثابه زایمان فکری دانشجوی دکتری، پیشینه‌سازی به جای پیشینه‌سواری، حرکت به سمت انجام رساله‌های دکتری تخصصی خوش‌های، توجه به کیفیت کارهای پژوهشی نه کیمی آن‌ها و رساله دکتری تخصصی برای فردا و آیند گان بود.

واژگان کلیدی: برنامه خودتوسعه‌ای، شاخص‌گاهی، اعضا هیئت‌علمی، پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، گراند دئوری.

مقاله پژوهشی

Journal of
Training & Learning
Researches
Vol. 21, No. 2, Serial 40
Autumn & Winter
2024-25

دوره ۲۱، شماره ۲، پیاپی ۴۰
پاییز و زمستان ۱۴۰۳
صفص: ۱۵-۴۰

۱. این مقاله برگرفته از یافته‌های رساله دکتری علی زارعی به راهنمایی آقای دکتر محمد جوادی‌پور و آقای دکتر خدایار ابیلی در دانشگاه تهران است.

[۶]. تمام سازمان‌ها در مواجهه با محیط متغیر کنونی، پیام لزوم یادگیری مستمر به لحاظ رویکردهای توسعه فردی و سازمانی را دریافت کرده‌اند؛ در صورتی که کوشش‌های برنامه‌ریزی شده هر سازمان برای تسهیل یادگیری شایستگی‌های شغلی و سازمانی افراد و اقدامات یادگیری هدایت شده به منظور بهبود عملکرد شخص در انجام وظایفش را آموزش تلقی کنیم، توسعه منابع انسانی، یادگیری هدفمند و سازمان یافته تجارب در دوره زمانی مشخص و به منظور افزایش امکان رشد و بهبود عملکرد شغلی تعریف می‌شود و سازمانی که فرهنگ یادگیری مستمر دارد و تمام تلاش افرادش را به طور دائم به کسب و تسهیم دانش معطوف می‌کند، سازمانی یادگیرنده است [۷].

اعضای هئیت علمی دانشگاه از عوامل اصلی و مهم نظام آموزشی کشور به شمار می‌روند و توان افزایی اعضای هئیت علمی بر عملکرد آموزش تأثیر مستقیم می‌گذارد و باعث تقویت احساس مالکیت اندیشه و درنتیجه انگیزه بیشتر برای حل مسائل کاری می‌شود [۸]. توان افزایی جزء اساسی اهداف توسعه پایدار سازمان ملل است که نه تنها به خودی خود هدف است، بلکه به دلیل ظرفیت آن برای ایجاد اثرات خارجی مثبت، بیشتر ترویج شده است [۹]. توان افزایی اعضای هئیت علمی فرایندی است که اعضای هئیت علمی را برای ایجاد نقش‌های مختلف آموزشی آماده می‌سازد و سبب می‌شود اعضای هئیت علمی در راستای مولّد بودن و به روز بودن تقویت شوند [۱۰].

زارعی، جوادی‌پور، ابیلی، صالحی و حکیم‌زاده [۱۱] به شناسایی ابعاد و موانع خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هئیت علمی برای هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی: یک مطالعه اسنادی پرداختند. یافته‌های پژوهش نشان داد ابعاد توامندسازی شامل خوداثربخشی، خودسازمانی، مؤثر بودن، معنی دار بودن و اعتماد است. همچنین موانع توامندسازی شامل موانع ساختاری، موانع محیطی، موانع رفتاری و موانع مدیریتی می‌شود. زارعی [۲] به واکاوی مشکلات فرایند اجرای

مقدمه

آموزش عالی با آموزش، دانش‌افزایی و ایجاد نگرش و مهارت‌ها در یادگیرندهای دانشگاهی و دانش‌آموختگان نظام آموزش عالی، نقش اساسی و محوری در فرایند توسعه ملی و ایجاد موازنۀ بین ابعاد مختلف توسعه یافته‌گی کشور ایفا می‌کند و می‌توان آن را مؤثرترین روش سرمایه‌گذاری در منابع انسانی دانست. در مجموع می‌توان آموزش عالی را به عنوان مهم‌ترین عامل و محرك اصلی در توسعه ملی کشور معرفی کرد [۱]. یکی از گلوگاه‌های مخاطره‌آمیز آموزش عالی، در این مدت، رشد تحصیلات تكمیلی بوده که با توجه به اهمیت دوچندان آن نسبت به بقیه دوره‌ها پیشرفت چشمگیری داشته است [۲]. همچنین نظام آموزش عالی کشور ما طی چند دهه اخیر با چالش‌های متعددی نظری رشد فزاینده متقاضیان ورود به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و دانشجویان، گسترش کمی نظام آموزش عالی و فشار ازسوی جامعه برای مسئولیت‌پذیری و پاسخ‌گویی بیشتر مواجه بوده است [۳]. آموزش با کیفیت بالا در بخش آموزش عالی نقش اساسی دارد که پیگیری آن با افزایش رقابت در بین مؤسسات و فرسته‌های تحصیل در سطح جهانی از طریق روش‌های مختلف افزایش یافته است [۴]. معرفی گسترده فناوری‌های آموزشی جدید در آموزش دانشجویان مؤسسات آموزش عالی و استفاده مؤثر از فناوری‌های نوآورانه پشتونه اصلی بهبود کیفیت آموزش است [۵].

در یکی دو دهه اخیر، ایران شاهد رشد سریع دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی بوده است و دانشگاه‌های دولتی، دانشگاه‌های آزاد، دانشگاه‌های پیام‌نور، دانشگاه‌های علمی کاربردی و سایر مؤسسه‌های آموزش عالی و دانشگاه‌های غیرانتفاعی از انواع مرکزی هستند که در حال حاضر دانشجو می‌پذیرند. به طبع تعداد و تنوع دوره‌های تحصیلات تكمیلی (کارشناسی ارشد و دکتری) نیز در این مراکز بیشتر شده است. دانشجویان تحصیلات تكمیلی حجم زیادی از پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها را هرساله تولید و منتشر می‌کنند

برنامه درسی توسعه حرفه‌ای اعضای هیئت‌علمی دانشکده‌های علوم پایه، فنی - مهندسی و ریاضیات (STEM) در دانشگاه فردوسی مشهد پرداخت. نتایج پژوهش نشان داد که ابعاد توسعه حرفه‌ای شامل سه حیطه (الف) برنامه‌های حمایتی - نظارتی؛ (ب) برنامه‌های فردی و شامل شناختی (دانشی، مهارتی و عاطفی)، فراشناخت (ابعاد سطوح عالی تفکر و مدیریت خود)، انسانی - ارتباطی (تعاملاتی و مهارت‌های بین‌فردی)، اخلاق حرفه‌ای و حوزه تخصصی - رشته‌ای و (ج) برنامه‌های سازمانی شامل شغلی، مدیریتی، نهادی، محیطی، مشاوره‌ای، پژوهشی و آموزشی است. اسلامی [۱۴] در رساله دکتری تخصصی خود به طراحی الگویی برای سنجش بهره‌وری پژوهشی اعضای هیئت‌علمی دانشکده‌های علوم اجتماعی و علوم انسانی دانشگاه تهران پرداخت. یافته‌های پژوهش نشان داد که سنجش بهره‌وری پژوهشی اعضای هیئت‌علمی دارای ۳ بعد اصلی کیفیت بروندادهای پژوهشی، اثر دستاوردهای پژوهشی و محیط پژوهش و ۱۵ ملاک است. همچنین رسب‌چاکیر و همکاران^۱ [۱۵] به تأثیر آموزش ضمن خدمت کدگذاری رباتیک پایه بر پذیرش فناوری، خودتوسعه‌ای و مهارت‌های تفکر محاسباتی معلمان در استفاده از فناوری پرداختند. پژوهشگران به این نتیجه رسیدند که با افزایش زمان معلمان در حرفه، سطوح خودسازی و پذیرش فناوری در استفاده از فناوری در گروه آموزش ضمن خدمت غیرحضوری کاهش می‌یابد. مشاهده می‌شود که معلمان با افزایش سن به پیشرفت‌های جدید نزدیک می‌شوند و تمایل آن‌ها به استفاده از نوآوری‌های تکنولوژیک کاهش می‌یابد. همچنین ملتا^۲ [۱۶] به تجارب زیسته خودتوسعه‌ای رهبران و دگرگونی آن‌ها از طریق یوگا پرداخته است. هریک از شرکت‌کنندگان، یوگا را به عنوان منبع اصلی رشد رهبر خود اذعان کردن و حداقل هشت مورد از ده ویژگی مثبت رهبر را شناسایی کردند: خودآگاهی،

پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویان دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران پرداخت. یافته‌های پژوهش در بخش مصاحبه با اعضای هیئت‌علمی نشان داد که ادراک آن‌ها از مشکلات دانشجویان تحصیلات تكمیلی در فرایند اجرای پایان‌نامه‌ها و رساله‌هایشان به ۷ مقوله کلی شامل مشکل در انتخاب موضوع (۸ زیرمقوله)، تسلط اندک به حوزه روش پژوهش (۶ زیرمقوله)، انقطاع مباحث نظری از مباحث عملی (۴ زیرمقوله)، مشکلات استادان (۹ زیرمقوله)، فردی (۲۴ زیرمقوله)، مشکلات دانشگاه (۹ زیرمقوله) و مشکلات سازمان‌ها (۵ زیرمقوله) را شامل می‌شود. مزاری [۱۲] به طراحی الگوی خودتوسعه‌ای رهبری مدیران دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی (مورد: دانشگاه تهران) پرداخت. یافته‌های فراترکیب به شناسایی پنج بعد کلیدی خودتوسعه‌ای رهبران دانشگاهی از جمله عوامل زمینه‌ای فردی و سازمانی خودتوسعه‌ای، فرایند و راهبردهای خودتوسعه‌ای و نهایتاً دستاوردهای خودتوسعه‌ای انجامید که در مصاحبه‌ها نیز تأیید شد. برآزش مدل در بخش کمی نشان داد، مدل‌های اندازه‌گیری عوامل زمینه‌ای سازمانی، عوامل زمینه‌ای فردی، تحلیل مسیر فرایند خودتوسعه‌ای، مدل اندازه‌گیری راهبردها و همچنین دستاوردهای خودتوسعه‌ای رهبران دانشگاهی از برآزش خوبی با داده‌ها برخوردار است. برآزش مدل نهایی پژوهش نیز نشان داد مدل از برآزش خوبی با داده‌ها برخوردار بوده است؛ به این ترتیب عوامل زمینه‌ای فردی بر فرایند خودتوسعه‌ای تأثیرگذار بوده است. همچنین فرایند بر راهبردها و راهبردها بر دستاوردهای خودتوسعه‌ای مؤثر بوده است. با وجود این، عوامل زمینه‌ای سازمانی بر خودتوسعه‌ای رهبران دانشگاهی تأثیرگذار نبوده است. نهایتاً بررسی وضعیت خودتوسعه‌ای رهبران دانشگاهی نشان از بالاتر از حد متوسط بودن تمامی ابعاد و مؤلفه‌های خودتوسعه‌ای رهبران دانشگاهی داشته است. زارع صفت [۱۳] به طراحی و اعتباریابی الگوی مطلوب

1. Recep Çakır
2. Meletta

روش

روش گراند تئوری دارای سه طرح عمده است که عبارت‌اند از طرح نظاممند، طرح روییدنی و طرح ساختن‌گرایانه [۱۸] که در این پژوهش از طرح نظاممند اشتراوس و کوربین استفاده شده است. این طرح را در سال ۱۹۹۰ م. اشتراوس و کوربین پایه‌گذاری کردند که بر تدوین یک تصویر عینی از نظریه قالب شش مؤلفه اصلی تأکید می‌ورزد؛ یعنی شرایط علی، بافت یا عوامل زمینه‌ای، مقوله‌محوری، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها. الگوی فرایند پژوهش در روش گراند تئوری عمدتاً شامل مراحل زیر است: نمونه‌گیری نظری، کدگذاری نظری و تدوین نظریه [۱۹]. در برنامه درسی ناگزیر تعدادی طرح‌واهه مفهومی، زبانی و واژگان تخصصی را بر می‌گزینیم که از این عوامل در ارائه برنامه درسی، بحث و اندیشه درباره آن بهره برده می‌شود. طرح‌واهه مفهومی، عناصر اساسی واقعیت و رابطه میان آن‌ها را مشخص می‌کند. در خلق طرح‌واهه معمولاً دو مفهوم مفاهیم اساسی و مفاهیم ساختاری تصریح می‌شوند. منظور از مفاهیم اساسی عناصر یا مؤلفه‌هایی است که سازنده واقعیت‌اند و مفاهیم ساختاری در واقع به عنوان روابط شناسایی شده میان این عناصر تعریف می‌شوند. مجموعه کلی مفاهیم اساسی و مفاهیم ساختاری، نظام زبانی یا طرح‌واهه مفهومی را خلق می‌کند که از طریق آن می‌توانیم درباره برنامه درسی بیندیشیم و بحث کنیم. طرح‌واهه‌های مفهومی در هیچ شاخه‌ای از تفکر و عمل مفروض نیستند، بلکه باید آن را خلق کرد [۲۰]. در پژوهش حاضر برای پاسخ‌گویی به سؤال اصلی پژوهش، به اجرای مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافته با افراد نمونه پژوهش که تجارت زیسته ارزشمندی در رابطه با پدیده مورد پژوهش داشتند، اقدام شد. فرایند گردآوری داده‌ها تا مرحله اشباع نظری ادامه یافت و بعد از ۲۵ مصاحبه اشباع نظری صورت گرفت. برای ثبت مصاحبه‌ها، همه مکالمات انجام شده به صورت صوتی ضبط شد؛ سپس مصاحبه‌های ضبط شده را پژوهشگر اول به دقت گوش داد و

خودکتری، تسلط بر خود، آگاه بودن، درک دیگران، انعطاف‌پذیری نسبت به سبک‌ها و رفتارهای دیگران، رهبر انعطاف‌پذیر، تأثیرگذار و خدمتگزار. داده‌ها از طریق مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختاریافته جمع‌آوری و سپس ضبط، رونویسی و تحلیل شد. یک رویکرد هرمنوتیک مضاعف در طول تحلیل به عنوان روشی برای تفسیر نحوه درک شرکت‌کنندگان از تجربیات خود با یوگا و توسعه آن‌ها به عنوان رهبر استفاده شد. پنج موضوع اصلی در طول تحلیل شناسایی شد: توسعه خود شخصی، توسعه خود بین فردی، توسعه خود معنوی، توسعه ذهنیت رشد و توسعه تاب‌آوری. این مضامین بینشی را درباره چگونگی درک شرکت‌کنندگان در مطالعه از یوگا به عنوان روشی مؤثر و دگرگون‌کننده برای خودسازی رهبرشان ارائه می‌دهد. این مطالعه به ادبیات رویه‌رشد در زمینه‌های یوگا، رشد رهبر ذهن و بدن، روان‌شناسی رشد بزرگسالان و معنویت می‌افزاید. پیشنهادهایی برای پرداختن به کاربردهای نظری و عملی برای تحقیقات آینده و توسعه خود رهبر ارائه شده است. در ادامه فلدمن^۱ [۱۷] به خلاقیت، رهبری و خودتوسعه‌ای پرداخته است. یافته‌های کلیدی پژوهش شامل این بود که مشارکت‌کنندگان احساس روزانه موفقیت‌پیروزی و کمال را تجربه می‌کردند. تمرین خلاق ذهنیتی از کشف، کنجدکاوی و ذهن باز ایجاد کرد. سوزه احساس موفقیت را تجربه کرد و این تمرین به سطح بیشتری از آسیب‌پذیری و دسترسی عاطفی انجامید که در هر دو زمینه حرفة‌ای و شخصی ظاهر شد. با مطالعه پیشینه پژوهشی و کنکاش دقیق یافته‌ها نبود برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی برای هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی به اثبات رسید؛ بنابراین هدف اصلی پژوهش حاضر شناسایی ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی برای هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی بود.

1. Feldman.

برنامه به معنای واقعی کلمه فکر می‌کنم وجود نداره،
شما هم به نظرم می‌آد یه اشاره‌ای داشتید، البته در قالب
ساخترهای سازمانی فعلی منظورم، خُب اساتید ممکنه
برای خودشون برنامهٔ ضمنی داشته باشند، برنامهٔ
صریحی ندارند، ممکنه برای خودشون برنامهٔ ضمنی
داشته باشند. بنده به معنای برنامهٔ ضمنی می‌شه گفت که
خُب یه برنامه‌ای داشتم و الان دارم، اما به معنای اینکه
یه چیزی مكتوب شده باشه، صریح مدون شده باشه،
همچیجن چیزی بنده در اختیار ندارم، این یه نکته‌س».

همچنین اطلاع رسانه‌ای شماره ۵، ۷ و ۲۰ می‌گویند: «برنامه خودتوسعه‌ای ما نداریم، من این رو به عنوان برنامهٔ صریح مدون شده نام می‌برم که همچین برنامه‌ای وجود نداره، منتهای بجای این، افراد به برنامه ضمیمی ممکن است برای خودشون داشته باشند. ضمیمی به این معناست که روی کاغذ نیومده، پیاده‌سازی مدون نشده، افراد در ذهن خودشون یه اهدافی دارند، امکانات، تشکیلات و منابع خودشون رو به مرور هدایت می‌کنند به سمت اون اهداف تا بهش برسند. حالا اگه این رو شما می‌گید برنامه، من فکر می‌کنم به تعبیر کلاسیک این برنامه نیست؛ چون برنامه همون چیز مدون شده یا به تعبیر شما چیزیه که روی کاغذ او مده که قصد اینه این برنامه اجرا بشه، همچین چیزی فکر می‌کنم در عرصهٔ خودتوسعه‌ای اعضاً هیئت علمی وجود نداشته باشه.»

کلمه به کلمه یادداشت کرد. بعد از اینکه مصاحبه ضبط شده به صورت مکتوب درآمد، برای تأیید روایی مصاحبه‌ها از روش چک اعضا استفاده شد؛ به این صورت که متن مکتوب مصاحبه دوباره برای شرکت کنندگان فرستاده شد تا صحت و سقم مطالب تأیید و در صورت لزوم اصلاح شود. همچنین پروپوزال رساله دکتری تخصصی با شناسه اخلاق کدۀ IR.UT.PSYEDU.REC.1401.031 در دانشگاه تهران بررسی و مصوب شده است. برای تحلیل داده‌ها از سه روش کدگذاری باز، محوری و گزینشی با استفاده از نرم‌افزار اطلس تی آی بهره گرفته شد که یکی از نرم‌افزارهای کاربردی در حوزه پژوهش‌های کیفی است.

ساخته‌ها

در این پژوهش تلاش شد تا ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هئیت علمی برای هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی از دید صاحب نظران بازنمایی شود و مورد واکاوی قرار گیرد. براساس مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاریافته با اطلاع‌رسان‌ها ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای به عنوان پدیده اصلی موضوع مطالعه و شناسایی شد.

مفهوم محوری: ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۳، ۵ و ۷ می‌گویند: «الان

شکل ۱. ابو واژگان ملاک‌های پر نامه خود توسعه‌ای شاستگاهای اعضاي هشت علمي، خروجي، نوم افوار اطلس تي، آي

غاایت و قدرت و ایناش رو بتونه تأمین بکنه، درنتیجه استاد باید واقعاً آزاد باشه و از روی علاقه و از روی اون تخصص خودش يه پایاننامه رو قبول بکنه، پس اینجا يه مقدار دانشگاه مقصره، از اون جهت اون نظارتی که گفتیم، می‌تونه خودش يه عامل منفی باشه.»

به روز بودن استادان: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۵ می‌گویند: «... بعد حالا اگه واقعاً يه طوری شد که استاد نتونست طبق علاقه خودش يه چیزی رو انتخاب کنه، اون موقع ملاک‌های دیگری به وجود می‌آد، مثل اینکه استاد در اون زمینه باید واقعاً آپ تو دیت باشه، یعنی تحقیقات جدید دنیا رو بشناسه، بین‌المللی فکر کنه، بومی فکر نکنه که مثلاً در ایران در این مورد تحقیقی نشده، خُب اینکه دلیل نمی‌شه، مخصوصاً در سطوح بالا، مثلاً در دکتری به خصوصی دیگه ما بحث بومی نداریم، باید بحث بین‌المللی باشه و استاد باید جلوتر از دانشجو باشه، دست کم اوایل کار، حالا اوآخر کار ممکنه قضیه فرق کنه، ولی اول کار که می‌خواهد راهنمایی بکنه، کاملاً باید بشناسه اون موضوع رو، مقالات جدید رو خونده باشه، این خودش يه معیاره دیگه، آپ تو دیت بودن برای استاد لازم و ضروریه و در عین حال باید در حوزه علایقش باشه و بهش علاقه داشته باشه و به اضافه اون خُب باید با دانشجو واقعاً کار بکنه. متأسفانه خیلی وقتاً می‌بینیم که با دانشجو کاری انجام نمی‌شه، یعنی یه استاد باید در واقع مثلاً دو هفته به باری، سه هفته به باری، مخصوصاً راهنما، خُب بیشتر باید ملاقات داشته باشه با دانشجو. اوایل کار باید زیاد باشه این ملاقات، چون صورت‌بندی مسئله رو باید کمک بکنه که انجام بشه، ولی خُب در طول کار هم مرتب هی باید ملاقات داشته باشند و دانشجو بیاد یافته هاش رو بگه و مسیر بعدیش رو مشخص کنه و ایشونم تشخیص بده که اصلاً درست داره می‌ره یا غلط داره می‌ره، نه اینکه مثلاً فرد بره یهو ۵ ماه، ۶ ماه بعد بیاد بگه خُب من یه فصل نوشتمن، بعد استاد بیاد بینه اصلاً رفته توی مسیر غلط، بعد می‌گه که خُب اشتباه کردم، خُب باید تو مسیر باهم باشند و قدم به قدم هم

عوامل علی: در رویکرد پژوهش نظریه‌ای، شرایط علی به عوامل یا رویدادهای اشاره می‌کند که به شکل‌گیری پدیده یا مقوله محوری منجر می‌شوند [۱۸]. براساس داده‌های حاصل در این پژوهش، عواملی را که به شکل‌گیری ملاک‌های برنامه خودتوسعه‌ای در نظام آموزش عالی می‌انجامد، می‌توان به شرح ذیل دسته‌بندی کرد.

تعهد استاد و نظارت دانشگاه: اطلاع‌رسان‌های شماره ۳ و ۷ می‌گویند: «خُب عرض کنم که شما بحثشون راجع به خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی در هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجوییه، خُب مسئله اینه که اگه استاد تعهد داشته باشه که کارش رو درست انجام بده و خُب البته نظارت دانشگاه هم وجود داشته باشه، اون موقع این به قول شما خودتوسعه‌ای راه می‌افته و جریان آغاز می‌شه. این دو تا چیز لازم داره، یعنی هم مسئولیت و تعهد استاد نسبت به کار خودش و هم نظارت دانشگاه بالاخره مهمه، اما اینکه حالا اگه این دو تا چیز باشند، چه چیزهایی، چه عناصری، چه معیارهایی باید وجود داشته باشه، خُب اولاً استاد باید مجبور بشه که طبق یه برنامه، حالا اینا به دانشگاه هم مربوط می‌شه ها، دانشگاه یه برنامه‌ای نذاره که استاد مجبور بشه که تو صفت وایسته برای گرفتن پایان‌نامه، چون اینا رو ما می‌بینیم در ایران وجود داره، یعنی افراد گاهی تو صفت وای می‌ستن که نوبتشون بشه یه پایان‌نامه رو بگیرند. بدون توجه به اینکه حالا موضوعش مورد علاقه من هست، نیست، تو کار من، تخصص من هست یا نه. اینا موجب می‌شه که کار صوری بشه؛ درحالی که استاد باید فارغ‌البال باشه واقعاً، یعنی اینکه مجبور نباشه حالا واحد زیاد برآش بذارن، نمی‌دونم پروژه زیاد بخوان، مجبور بشه این کارها رو بکنه، ولی به هر حال اگه این طوری بشه که متأسفانه می‌شه گاهی اوقات خُب این استاد چیکار می‌خواهد بکنه؟ یعنی یه موضوعی همین‌طوری تصادفی پیش می‌آد برآش، نه علاقه ممکنه بهش داشته باشه، نه تسلط. خُب این چطوری می‌تونه در اون زمینه اصلاً به فکر این باشه که خودش رو بتونه کیپ اول بکنه و

مهارت آیین پژوهش: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵، ۷ و ۲۵ می‌گویند: «بعد آیین تحقیق، البته خوب برای دانشجو باید مشخص باشد، به مقداری دانشگاه باز از یه جهت مسئولیت داره که آیین تحقیق رو به دانشجو بده. من یادمۀ انگلیس که رفته بودم برای فرصت مطالعاتی، اونجا برای دانشجویان ارشد یه درس یه واحدی، قبل از همه درس‌ها، می‌ذاشتند به صورت آنلاین که برۀ طرف بخونه همون‌جا یه امتحانی هم بده، نمره رو بگیره. این آیین‌نامه تحقیق بود که بدونه که مثلاً استناد یعنی چی؟ سرقت علمی یعنی چی؟ انواعش چیه؟ اشکالش چیه؟ همه این‌ها رو بدونه. خوب یکی از مشکلات کار که بعضی وقت‌ها به خود استادها هم در واقع زحمت می‌ده و اونا رو به زحمت می‌اندازه، همین سرقت علمیه، بعضی وقت‌ها هم استاد نمی‌دونه دانشجو رفته از یه جا‌هایی کبی برداری کرده، می‌آد یه مقاله هم می‌نویسه، می‌ره چاپ هم می‌کنه، اتفاق افتاده تو ایران دیگه، یه استاد بنده خدا حالا به‌هرحال آدم که نمی‌تونه برۀ همه‌جا رو بگردد، ولی اون دانشجو باید آیین کار رو بدونه خودش و رعایت بکنه، این از وظایف دانشگاهه البته، یعنی می‌تونست همون درس یه واحدی رو بذاره، افراد یاد بگیرند، ولی در عین حال استاد باید خوب این رو هم هی تأکید کنه، مثلاً بهش بگه که نقل قول‌هات رو دقت کن، مستقیم چیه، غیرمستقیم چیه و بعد اینا موجب می‌شه که خوب اشکال کار از اون جلو هم گرفته بشه. خوب الان این دستگاه‌های مشابه‌یاب کمک می‌کنه که یه مقدار جلوگیری بشه، ولی تعهد محقق خیلی مهم‌تره، تعهد باید داشته باشه خودش، هم آشنایی و هم تعهد، نه اینکه مثل پلیس ما بخوایم اون رو دستگیرش کنیم، بگیم که رفتیم گشتم دیدیم که تو مشکل پیدا کردی.»

نحوه جذب استادان دانشگاه: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵، ۷ و ۱۴ می‌گویند: «... به‌جز اون، حالا یکی دیگه هم که به ذهن من او مد که متأسفانه تو ایران رخ داده و رخ می‌ده، ورود استادها به دانشگاهه، چطوری این‌ها بیان؟ شما الان متأسفانه می‌بینید بعضی وقت‌ها ملاحظات سیاسی و نمی‌دونم خط و خط بازی موجب می‌شه که یه

کارهایی که انجام می‌شه، ارائه بشه و هم مسیر بعدی رو مشخص کنند. به خصوص اصلاً قبل از اینکه دانشجو دست به قلم بیره، باید ساختار بحث رو با استاد هماهنگ بکنه و استاد هم این رو بخواهد، بگه که شما قبل از اینکه بنویسید، باید یه صفحه بگید که چیکار می‌خواید بکنید، من بینم، چهارچوب کار، مسیر کار تأیید که شد، بعد برو شروع کن به نوشتن، اینم یه مسئله‌س؛ بنابراین رسیدگی به کار خیلی ضروریه و ممکنه دانشجو بخونه یه چیزایی رو، ولی بین خوندن و فهمیدن خیلی فاصله‌س و بین تصور اینکه فهمیده‌ام و اینکه فهمیده است هم فاصله زیاده، یعنی فرد فکر می‌کنه که ما خوندیم، فهمیدیم، ولی خوب چهار تا سؤال آدم باید بکنه، بینه که طرف فهمیده یا نه، اگه روشن نشده براش، بنابراین هدایت استاد در طول مسیر به صورت پیوسته خیلی مهمه، وقتی هم که نوشته می‌شه و فرد نوشتش رو میاره پیش استاد، خوب واقعاً استاد باید بخونه همه‌ش رو، یعنی صفحه به صفحه، بعضی استادها شما می‌بینید که در هر صفحه کامنت می‌ذاره، یکی هم می‌بینید که نه همین جور فقط یه نگاه کلی. باید بخونه صفحه به صفحه و خوب اینا باید وقت هم داشته باشند، البته استاد، یعنی بازم اینجا برمی‌گرده به وظيفة دانشگاه که استاد دانشگاه رو به دیگر دیپرستان تبدیل نکنه، واحدهای زیاد برای تدریس و این‌ها مانع از وقت می‌شه، وقتی که فرد وقت نداره، چه جوری بخونه؟ یکی دیگه از ضوابط اینه که بین هیئت راهنمایی کننده باید همکاری باشه از اول، یعنی مثلاً استاد راهنمای و مشاور و مشاوران اینا حالا نه هر جلسه، ولی خوب بالآخره از هر مدتی، یه بار، سه‌ماهی، چهار‌ماهی یه جلسه مشترک داشته باشند و توافق داشته باشند اونجا، به توافق برسند، والا دانشجو گیج می‌شه، بعضی وقتاً می‌بینه این یه چیزی می‌گه، اون یه چیزی می‌گه، بعد باهم ممکنه گاهی وقتاً خُرده حساب داشته باشند و دیگه بدتر و درنتیجه هماهنگی با هم‌دیگه و دانشجو رو گیج نکردن هم خوب مسئله مهمیه و انگیزه کار رو به او دادن.»

برنامه باشه توسط اعضای هئیت‌علمی، یعنی این احساس نیاز باید شکل گرفته باشه تا ما به طور کلی بتونیم از برنامه خود توسعه‌ای صحبت کنیم، چون معمولاً برنامه‌های توسعه حرفه‌ای ذیل یه دستورالعمل سازمانی تدوین می‌شند، وقتی که اشخاص معمولاً در وضعیت ثابت استخدامی قرار می‌گیرند، این خیلی مهمه که احساس نیاز بکنند و خودشون بتونند برنامه‌ریزی داشته باشند برای اینکه از جهت حرفه‌ای خودشون رو توانمند بکنند، این مبنای کلی کار هستش.»

مهارت‌های رهبری کردن پژوهه‌های تحقیقاتی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۳ و ۱۰ می‌گویند: «در رابطه با حالا این بحث کلی خود توسعه‌ای حرفه‌ایه که در تحلیل شغل یه عضو هئیت‌علمی طبیعتاً تمام مسئولیت‌هایی رو که داره و وظایفی رو که بر عهده داره، می‌تونه مبنا یا موضوع برنامه‌های خود توسعه‌ای باشه، اما به صورت خاص اگه بخوایم تمرکز کنیم رو بحث راهنمایی رساله و پایان‌نامه، من فکر می‌کنم همه عناصری که قراره در نوشتن یه رساله به عنوان سند پژوهشی مستقل یه دانشجو باید حتماً یاد گرفته بشه و به درستی اجرا بشه، باید یه عضو هئیت‌علمی درخصوص اون‌ها اشراف کامل داشته باشه، خُب از مهارت‌های پایه خوندن، درک مطلب، خوندن انتقادی و مهارت بسیار اساسی نوشتن، مهارت نوشتن که به نظر من اساسی‌ترین و اولین جزء مهارت‌هاییه که باید دانشجویان داشته باشند برای اینکه بتونند کار پژوهشی مستقل خودشون رو انجام بدن، خُب به طور طبیعی متناظر با همون کسی که راهنمایی کار رو بر عهده داره و به عنوان در واقع زمینه تسلط خوبی داشته باشه، یعنی در زمینه مهارت خوندن، خوندن انتقادی، خلاصه کردن و در زمینه نوشتن و مهارت‌های نوشتن با همه خُرده مهارت‌هاش، شاید تصور بشه که این خیلی چیز پیش‌پاافتاده‌ایه، ولی من می‌خوام با اطمینان بگم که شاید هنوز اساسی‌ترین چالشی که ما در کار پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها داریم، این هستش که دانشجویان ما این دو مهارت رو به خوبی بلد

افرادی بیان تو دانشگاه، خُب این استاد قابلیت علمی نداره و بعضی وقتاً فقط به خاطر یه جناح‌بندی‌هایی برای توازن نیرو، اینا میان تو دانشگاه، خُب این از همین اول کارش خرابه، در حالی که دانشگاه در درجه اول باید مسئله تخصص رو قرار بده، شایستگی علمی رو قرار بده، البته شایستگی اخلاقی و اینا هم مهمه، ولی معمولاً اینا هست تو افراد، یه کسی که تحصیلاتی رو درست انجام داده و او مده بالا، این به لحاظ اخلاقی و اجتماعی معمولاً آدم شایسته‌ایه، منتها در اینجا اما متأسفانه تو ایران یه معیارهایی می‌ذارند که اصلاً ربطی نداره، طرف می‌گه نماز می‌خونی؟ خُب به شما چه مربوطه که من نماز می‌خونم یا نه؟ نماز یه مسئله شخصیه بین انسان و خدا و اینا متأسفانه بارها و بارها گفته شده، ولی شنیده نشده و موجب می‌شه که اون گزینشی که داره انجام می‌شه، گاهی بیاد این وزنه علمی رو سبک بگیره، وزنه به قول خودش تعهدی و اینا رو زیاد بگیره، ولی این خراب می‌شه، می‌آد فرد استاد می‌شه و به هر حال این می‌خواهد چیکار بکنه؟ چه جوری می‌خواهد دانشجو رو هدایت بکنه، از اول شما یه درخت رو به اصطلاح ناسالم وقتی می‌کاری، انتظار نباید داشته باشی میوۀ خوبی بگیری، اینا از مشکلات بومی ماست، شما هم تو ایران داری کار می‌کنی دیگه، باید اینا رو در ایران رعایت بکنی. دقی که می‌شه، به این معنا که وزنه علم باید سنگین تر باشه. عرض کردم وزنه اخلاقی هم مهمه، ولی معمولاً آدمی که به طور درست تحصیل کرده و او مده بالا، این بالاخره کلی تعهدات رو رعایت کرده تا یه مقاله بنویسه، کتاب بنویسه، فلان‌جا قبول بشه، این خودش یه صافی بوده، یعنی آدم رو به سری صداقت‌ها و اینا آورده بالا، ولی اینکه ما بیایم یه سری ویژگی‌های خاص بذاریم، اینا خوب نیست و نتیجه‌های خرابی ایجاد می‌کنه.»

نگرش مثبت اعضای هئیت‌علمی به برنامه خود توسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵، ۱۰ و ۲۲ می‌گویند: «خُب من فکر می‌کنم که یه برنامه خود توسعه‌ای اول باید مبنی بر نگرش مثبت به خود

متوسطش، اینجا ضعیفشه، اینجا خیلی ضعیفشه، ما باید در واقع این‌ها رو به دست بیاریم، اگه این فهم پیدا شد، این در واقع فهم مشترک هم از اون در واقع شغل و هم از اون مأموریت و ظیفه اون هدایت نظارت پیدا شد و هم اینکه برای اساس نگاه درستی نسبت به مسئله خودتوسعه‌ای تونستیم ایجاد کنیم، حالا از درک این‌ها ما می‌تونیم در واقع یه برنامه خودتوسعه‌ای که براساس ماهیت کار اون فرد هست، براساس موقعیتی که داره، براساس اون مأموریت‌های دانشگاهی و چشم‌اندازی که اون کشور و خارج از کشور و دنیا داره، بتونیم برنامه تنظیم کنیم. یکی دیگه از اصلی‌ترین پایه‌های دیگه که می‌تونه داشته باشه اینکه با مشارکت همگان انجام بشه، یعنی در واقع نمی‌تونم منِ مدیر بیام برای شما برنامه خودتوسعه‌ای بدم، شما برو خودت رو توسعه بد، نه، با مشارکت اعضا باید باشه.

منسجم بودن برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۵ و ۲۴ می‌گویند: «خُب پس این نشون می‌ده که اولاً یکی از ملاک‌های من انسجامه، انسجام‌بخشی بین عناصر مختلف اون دانش، این یه عامله که باید این انسجام باشه، نمی‌تونیم یه نگاه کاریکاتوری داشته باشیم، یعنی اینکه من بگم استادا خودشون رو خودتوسعه‌ای بدنده، ولی نیازهای اولیه استاد رو تأمین نکنیم، اینجا عدم انسجامه، integrity نداره، یکپارچگی نداره، یگانگی نداره. تو اگه می‌خوای یه برنامه خودتوسعه‌ای داشته باشی، باید همه‌چی با همه‌چی بخونه، باید در واقع این تناسبه باشه، پس یکی از اصلی‌ترین پایه‌هایش تناسبه».

متناسب بودن برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان شماره ۱۱ و ۱۵ می‌گویند: «... و یکی دیگه‌ش اینه که متناسب با شرایط، متناسب با رشتة‌ها، متناسب با در واقع موضوعاتی که افراد کار می‌کنند، برنامه متفاوت می‌خواند، یه جا برنامه خودتوسعه‌ای استاد اینه که فرد بیاد توی آزمایشگاه کار کنه، یه نگاه هستش، یه جا دیگه فرد می‌خواهد با دانشجوها روی نگرششون کار کنه، رو باورشون کار کنه یه نگاه، یه جا فرد می‌خواهد در

نیستند، بنابراین به جای نوشتن خلاقانه که لازمه کار یه پژوهش، رونویسی می‌کنند. این یه چیزی فراتر از بحث رعایت رفننس‌دهی هستش، بر می‌گردد به توانمندی شخص در خلق جملات بامتنا و در واقع توانایی تحلیل کردن و تفسیر کردن مطالبی که می‌خوبید که خودش در گرو خوندن و درک مطلب و خوندن انتقادی هستش، این قسمت اول هستش.»

رویکرد مشارکتی برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۵ و ۱۷ می‌گویند: «اولین چیزی که توی یه برنامه خودتوسعه‌ای هست، اینکه رویکردنش باید رویکرد مشارکتی باشه، یعنی به لحاظ رویکردنی از رویکردهای مدیریتی فاصله بگیریم و به سمت رویکردهای مشارکتی برویم. این نکته اولش، تو ملاک‌هایی که هست، می‌تونیم برای این برنامه در نظر بگیریم، ما اول باید بیایم به یه فهم مشترک و درست از فهم هدایت دانشجویان بررسیم که هدایت دانشجو یعنی چی؟ سطوح متفاوتی داره یک، دو به یه فهم درستی از در واقع نگاه به معلمی بررسیم که اصلاً معلمی در دانشگاه چه ویژگی‌هایی داره و به یه فهم درستی ما باید از خودتوسعه‌ای بررسیم، خودش بره خودش رو توسعه چیزی رو فراهم نکنیم، خودش بره خودش رو توسعه بده، موقعیت، امکانات یا نه ما باید ریل گذاری نکنیم، زمینه‌چینی کنیم و بعدش اون رو انگیزه بدیم، حمایت کنیم تا اون رو خودتوسعه بدیم، پس نیازه که برای یه برنامه خودتوسعه‌ای ما فهم درستی از اون شغل با در واقع جایگاهی که اون معلم دانشگاهی هست داشته باشیم و اینکه اون وظیفه علاوه‌بر اینکه معلم دانشگاهی که چه فهمی کنیم چیه و چه ویژگی‌هایی داره، باید بینیم این وظیفه به عنوان هدایت و نظارت بر اون دانشجو، این در واقع ویژگی‌های اصلی‌شون شناخته بشه و روی این ویژگی‌ها به یه اجتماعی بررسیم، یعنی بگیم که در واقع برای یه نظارت بهینه ما باید ده تا پایه رو بررسی کنیم، این ده تا پایه از طریق نشانه‌های یک و دو و سه قابل رصد هستش و سطح عالی‌ش مثلاً فرض کن از اینجا تا اینجا سطح عالی‌ش، از اینجا تا اینجا سطح

هئیت علمی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۶ می‌گویند: «اون چیزی که در واقع به اینجا ارتباط داره و به سؤال شما ارتباط داره اینه که من فکر می‌کنم که بحث در واقع برنامه‌ای که بخود اون بسترها و زمینه‌های پژوهشی استادان رو تقویت بکنه، نیاز داره که از ابعاد مختلف در واقع یه‌سری ویژگی‌هایی داشته باشه. به‌طور مثال، یه بحث اینه که در واقع اون برنامه حتماً توسط خود اعضای هئیت علمی، یه بخش عمدش طراحی شده باشه، یعنی به‌جای اینکه برنامه دانشگاه باشه، باید برنامه فرد باشد، ما توی بعضی از سیستم‌های ارزیابی عملکرد هم داریم مثل BFC یا EFQM اونم لایه‌لایه‌س، می‌گه که برنامه دانشگاه، بعد همین طور می‌آد پایین‌تر تا برنامه فرد؛ بنابراین من فکر می‌کنم که یکی از مشخصات و ویژگی‌های اون برنامه این خواهد بود که خود اعضای هئیت علمی نقش پررنگی داشته باشند، البته به معنای این نیست که همه چیز رو خودشون تهیه کنند، تلاش باید توسط خودشون صورت بگیره، انگیزه بالایی داشته باشند و در واقع این برنامشون به یه برنامه دیگه متصل بشه، مثلاً اگه من برنامه‌ای دارم، برنامه‌م به گروه، برنامه گروه به دانشکده، دانشکده به دانشگاه، این خیلی مهمه، یعنی نقش اون در واقع خودارزیابی‌ها یا نقش در واقع خود هئیت علمی برای اینکه این برنامه رو داشته باشه، این برنامه نمی‌تونه تجویزی باشه. من معنی حرف اینه، خلاصه حرف اینه، این برنامه نمی‌تونه تجویزی باشه، عامرانه و به‌طرفه باشه، باید لایه‌هایی داشته باشیم در دانشگاه، اما خود اعضای هئیت علمی هم بتونند در واقع در تکمیل اون، در نهایی کردن اون نقش داشته باشند، اولین و مهم‌ترین عنصر اینه».

عاملیت اعضای هئیت علمی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۲۲ می‌گویند: «بیبینید من فکر می‌کنم که یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های هر برنامه‌ای باید در نظر گرفتن عاملیت اون عضو هئیت علمی باشه، یعنی اینکه برنامه‌هایی که اجباری‌اند، اینا به نظر می‌رسه که بیشتر با مقاومت بخشنامه‌ای‌اند، اینا به نظر می‌رسه که بیشتر با مقاومت عضو هئیت علمی مواجه می‌شند یا تبدیل به کلیشه‌هایی

واقع یه کار مثلاً فرض کن تربیت‌بدنی می‌خود انجام بدله، پژوهشی میدانی مثلاً بیشتر می‌گم حالت فیزیکیه، بنابراین یکی دیگه از اصول اساسی ش اینه که در واقع عدم نگاه یکسان، فقدان یه نگاه یکسان به در واقع تمام رشته‌ها، به تمام موضوعات و به تمامی استادا هستش، این یکی از ملاک‌های اصلی برنامه هستش».

رصد و پایش فرایند خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۳ و ۱۵ می‌گویند: «یکی دیگه از ملاک‌های اصلی‌ای که باید توی کارمون داشته باشیم اینه که امکان رصد و پایش در واقع فرایند خودتوسعه‌ای این دیده شده باشه و در واقع شناخته شده باشه و در اختیار همه قرار داده شده باشه، یعنی شما ملاک‌ها و نشانگرهای این فرایند شناخته شده باشه و در اختیار همه افراد قرار بگیره، مثلاً من دانشجو بدونم این استاد که می‌خود هدایت و نظارت کنه، تو چه سطحیه، تو چه سطحی داره با من برخورد می‌کنه، سطح متوسطش، عالی‌شه، ضعیفشه و تقریباً این ملاک‌ها و نشانگرهای اون هدایت و نظارت و اون خودتوسعه‌ای افراد به یه اتفاق نظری رسیده باشند، پس یکی دیگه‌شون هم چیه؟ اتفاق نظر و اجماع در واقع اون افراد هستش، اینم یه ملاک دیگه‌س».

الزمات و زیرساخت‌های برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۵ و ۱۶ می‌گویند: «و یکی دیگه از خودتوسعه‌ای اینه که زیرساخت‌ها و الزامات به خوبی شناخته شده باشند و اول الزامات و زیرالزمات و اون زیرساخت‌های مورد نیاز اول تحقق پیدا کرده باشند یا اول دست‌کم به دنبال تحقق اون‌ها باشیم، بعدش به دنبال انتظارات، یعنی این اولویت رو باید رعایت کنیم که اول در واقع زیرساخت و الزامات ایجاد کنیم، بعدش دنبال برنامه خودتوسعه‌ای باشیم، و گرنه بدون در نظر گرفتن الزامات، بدون در نظر گرفتن زیرساخت‌ها به دنبال در واقع رویکردهای خودتوسعه‌ای فقط انتظار داشته باشیم، این می‌شه یه سنگ بزرگ که سنگ بزرگ علامت نزدنه و عملاً در واقع ره به جایی نخواهد برد». طراحی برنامه خودتوسعه‌ای به‌وسیله خود اعضای

نیفتداده، پروپوزال گروه مدیریت آموزشی با پروپوزال گروه برنامه‌ریزی درسی متفاوت، خودت بذاری جلوت خُب، درسته بگید آقا از نظر شکلی این، این، اما نه، همون هم اینکه هم‌رنگ بشه، چه اتفاقی می‌افته، هم‌سطح بشه چقدر، هم‌گرایی ایجاد می‌کنه.»

حرکت به سمت نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌های فاخر: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵ و ۱۴ می‌گویند: «بینید، اگه بخوایم راجبه توسعه و تحول صحبت کنیم، در مدیریت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دکتری، باید به چند نکته توجه کنیم؛ اول اینکه در ایران ما روزی حدود هشت‌صد تا نه‌صد تا پایان‌نامه ارشد و رساله دکتری دفاع می‌شه، روزی هشت‌صد تا نه‌صد تا در علوم انسانی دفاع می‌شه، کشوری که حدود هشت‌صد تا نه‌صد تا پایان‌نامه داره، روزانه، حدود چهار‌صد تا پونصد تا روان‌شناسی، مشاوره و علوم تربیتی هست، نشون می‌ده اگه روزی یه رساله حرف نویی داشته باشه، سالی سیصد و شصت و پنج تا حرف نو داره، قالب رساله‌ها متأسفانه نو نیستند. بعضی از استادان معظم فرصت دقیق مطالعه رساله رو ندارند، خیلی از رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها به صورت کلیشه‌ایه، فصل اول اینه، فصل دوم اینه، حتی عنوانین هم کلیشه‌ایه، فصل دوم ادبیات نیست، ادبیات می‌شه لترز، اونکه خارجی‌ها می‌گند لیترچر یعنی مکتوبات، نوشته‌جات، باید اقلًا هفتاد درصد فصل دوم مربوط بشه به پژوهش‌های انجام‌شده در حوزه کار شما، نتایج اینا رو بررسی کنه که آیا می‌تونیم فرضیه پیدا کنیم یا فقط سؤال مطرح کنیم. فصل سوم روش‌شناسی نیست، روش‌شناسی غلطه، مگه شما می‌خواید روش‌شناسی درس بدید؟ فصل سوم طرح پژوهش، ریسرچ دیزاین، یعنی معماری پژوهش و روش پژوهش یکی از مؤلفه‌های معماری پژوهش، فصل سوم می‌شه ریسرچ دیزاین. ممکنه بعضی از اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها هم اشتباه کنند، ولی اونایی که می‌اندیشند، می‌دونند چیکار می‌کنند، واژه‌های خوب و فاخر به کار می‌برند، ریسرچ دیزاین یعنی طرح کار من اینه، طرح پژوهشمن اینه، مثل معماری که می‌گه طرح من اینه، می‌خوام این‌جوری

می‌شند که فقط کالبدشون انجام می‌شه و از روح تهی‌اند، بنابراین فکر می‌کنم که این به رسمیت شناختن عاملیت عضو هیئت‌علمی و حتی حالت گفت‌وگویی داشتنش، یعنی اینکه در یه گفت‌وگویی حالا خود عضو هیئت‌علمی برسه به اینکه کجاها رو باید تقویت کنه و خودش حالا اگه مثلاً مسیر برای تقویتش سراغ داره، خودش ببره جلو، مشارکتی بودن این برنامه، بنابراین یکی از ملاک‌های مهمش.»

راهبردها: راهبردها همان کنش‌ها و واکنش‌هایی هستند که جامعه در مقابل پدیده محوری از خود بروز می‌دهد [۱۸]. راهبردهایی که از مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافتۀ مطالعه حاضر به دست آمد، شامل شکل‌گیری شورای پژوهشی از نظر شکلی و عنوانی، حرکت به سمت نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌های فاخر، محیط پویا و امکانات کافی، مخاطب‌شناسی در برنامه خودتوسعه‌ای، پرورش تفکر نقاد در برنامه خودتوسعه‌ای، اصل ارتباطات اثربخش در برنامه خودتوسعه‌ای، مشخص بودن حیطه‌های پژوهشی استادان دانشگاه، شناخت موضوعات اصیل، مهارت‌های جست‌وجوی اطلاعات و نحوه نگارش اثر پژوهشی بود. توضیحات تفصیلی راهبردهای مطالعه حاضر به شرح زیر مرقوم شده است.

شکل‌گیری شورای پژوهشی از نظر شکلی و عنوانی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۳ می‌گویند: «یکی از چیزهایی که هست اینکه شورای پژوهشی باید تو دانشکده شکل بگیره، خُب شورای پژوهشی چه از نظر شکلی، چه از نظر عنوانی، نمی‌گم عنوان اعمال کنه به فرد، خُب چون ارتباط این عنوان‌ها رو بگه ممکنه اینجا به چیزی از نظر فقط عنوان مطرح بشه در حالت مشورت پذیری، نه در جهت به اصطلاح اون بحث دستوری باشه، فقط در بحث مشورتی باشه، خُب اول اینکه پروپوزال‌های ما، اینجا فرمتهایی که داریم، حتی گروه به گروه متفاوته. شما تو این دانشکده که به بحث متدولوژی رو مطرح می‌کنید، ما اولین کاری که باید بکنیم اینه که اینا رو هم‌سنگ کنیم، چنین چیزی اتفاق

من دارم، در واقع یه جورایی کار هئیت‌علمی، کاری هستش که وقتی خودش درگیرش می‌شه، توی این برنامه باید خودش حرکت کنه، مهارت‌هاش رو افزایش بده و در واقع بتونه به کارش مسلط بشه، هرچه این کار، با توجه به اینکه سطح اعضای هئیت‌علمی سطح بالغیه، توی از نظر پایگاه اجتماعی، ساختارهای ذهنی و غیره، هرچی این آزادی‌ها بیشتر باشه و امکان‌ها، یعنی ما امکان‌های مناسبی رو به اعضای هئیت‌علمی بدیم، در عین حال آزادی‌های آکادمیک هم داشته باشند، این برنامه‌ها عموماً می‌تونه خیلی مفید باشه، یعنی بیشترین چیزی که اعضای هئیت‌علمی نیاز دارند، با توجه به اینکه اون‌ها عموماً دارای انگیزه‌های درونی هستند، برای رشد و قاعده اینه که اگه اعضای هئیت‌علمی ما درست از یه مسیری وارد شده باشند و رشد کرده باشند، قاعده اینه اونا تمایل به رشد داشته باشند، انگیزه کافی برای رشد داشته باشند، اگه این رو در نظر بگیریم، در واقع مسئله‌ای که پیش می‌آد اینه که امکان‌های خوب به اون‌ها بدیم تا بتونند با توجه به اون امکان‌ها و البته آزادی‌هایی که دارند، بتونند خودشون رو رشد بدنند، یعنی محیط پویا، امکانات کافی، مهم‌ترین آیتم‌هاییه که باید در یه برنامه خودتوسعه‌ای برای اعضای هئیت‌علمی در نظر باشه و خصوصاً حالا این ارتباط با سایر مراکز دانشگاهی معتبر می‌تونه به اون‌ها خیلی کمک کنه، چون الگوهای مفیدی برای رشد رو به اون‌ها می‌ده تا اون‌ها بتونند خودشون رو ارتقا بدنند.

مخاطب‌شناسی در برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۴ و ۱۵ می‌گویند: «یه برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هئیت‌علمی، شناخت ویژگی‌های مخاطبان، یکی از مؤلفه‌های اون برنامه‌س، مخاطب‌شناسی یکی از ملاک‌های اصلی اون برنامه‌س، یعنی باید بدونیم با کی سروکار داریم، این‌طور نباشه که به صورت گلهای و فلهای نگاه کنیم، من باید بدونم ما با ده دسته آدم سروکار دارم، برخی اون‌طوری‌اند، برخی این‌طوری، نه اینکه من رو توسعه بدی، به عنوان یه آدم نگاه چکشی داشته باشم، با یه ایزار

بسازم، حالا شما می‌خواهی شیشه بکار، آهن یا سیمان می‌شه روش، چقدر کجا چیکار می‌کنی. روش غیر از روش‌شناسی نیست، متداول‌تری نیست، معماری پژوهش، یعنی رسیرج دیزاین. فصل چهارم شما داده‌ها نیست، داده‌های پژوهش، یافته‌های داده‌ها اصلاً یعنی یافته‌ها. اونی که دست شماست، یعنی یافته‌های پژوهش شماست، فصل چهارم نتایج یافته‌های شماست، نتایج رو مطرح می‌کنید. در فصل پنجم اگه دانشجوی دکتری نتونه تفسیر کنه، یعنی بلد نیست، یعنی سواد نداره، فصل پنجم هم تحلیل باید بکنی و هم تفسیر، یعنی تحلیل و تفسیر یافته‌ها فصل پنجم. محدودیت‌ها با مشکلات فرق می‌کنه، محدودیت‌ها یعنی اینکه جای شما رئیس دانشگاه هم کار کنه، منم کار کنم جای شما، ولی فقیه هم این کار رو انجام بده، همون مشکلات رو خواهد داشت، اما اگه من جای شما باشم با من همکاری کنند، استادها بهتر جواب بدنند، نشون می‌ده مشکل بوده، محدودیت نداشته شما. به همین جهت، پیشنهادهای پژوهش باید از دل پژوهش بیاد بیرون. در منابع جلوی اسم نویسنده خارجی نباید تاریخ شمسی بذاری. یه دانشجویی نوشتۀ بود راجرز (۱۳۹۲)، در حالی که راجرز ۹۲ بنویسیم قرن بیست می‌شه. معادل‌سازی کنیم ما مثلاً می‌شه ۲۰۱۴، بازم غلطه، اون ۸۷ فوت کرده بود بندۀ خدا، خدا رحمت کنه، غلطه، باید جلوی کسی که خارجی بوده، تاریخ میلادی بذاریم. ای پی ای (APA) وقتی راجبه فهرست‌نویسی وضع کردۀ، منابع‌نویسی راجبه ترجمه‌ها، ترجمه‌انگلیسی به فرانسه، فرانسه به ژاپنی، همه‌شون میلادی‌اند، شمسی که نیستند، غلطه، غلط علمی منطقیه، مثلاً جلوی راجرز بنویسی ۱۳۴۵، حتماً باید میلادی بنویسی، بنابراین اصل کار اینه که استاد راهنما باید نوآورانه باشه».

محیط پویا و امکانات کافی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۹ می‌گویند: «بینید، برنامه‌های خودتوسعه‌ای عموماً کار اعضای هئیت‌علمی، فرمت کار اعضای هئیت‌علمی طوری هستش که برنامه‌های توسعه‌شون، برنامه‌های خودتوسعه‌ایه، یعنی در واقع با برداشتی که

بکنه، باید تو چند تا چیز بالاخره خودش رو تقویت بکنه، اول از همه حالا اون دانش موجود رو بالاخره درشن رو خونده، مدرکش رو گرفته، الانم گفتیم تو همون حوزه می‌خواه چیکار کنه، پایان‌نامه بگیره، خُب اون دانش موجودش هست که بالاخره فرض می‌کنیم که مثلًا طرف داره اون رو حالا برای هدایت پایان‌نامه». همچنین در رابطه با مشخص بودن حیطه پژوهشی استادان دانشگاه، اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۱۲، ۸، ۱۹ و ۲۳ می‌گویند: «نکته دیگه‌ای هم که در خارجی‌ها دیدم، اینکه معمولاً افراد روی شاخه خاصی پژوهش می‌کنند، یعنی یکی مثلًا می‌آد درمورد هوش مصنوعی کار می‌کنه، ممکنه اطلاعاتی در زمینه‌های مختلف دیگه داشته باشه، نمی‌ره می‌خواه در اون دنیای امروز اونقدر از نظر شاخه‌های مختلف علمی وسیعه، هیچ احدی نمی‌تونه به همه قسمت‌ها احاطه پیدا کنه، در این صورت ممکنه اقیانوسی بشه در عمق چند میلیمتر که چنین چیزی به درد نمی‌خوره، ما به دنبال افزایش اطلاعات عمومی به عنوان استاد نیستیم، یه استاد در عین اشراف به مبانی و پایه‌ها باید در شاخه تخصصی خودش متبحر و استاد باشه، بنابراین بایستی یه کسی که می‌آد در اون حیطه خاصی که مرتبط به علاقه و رشته و تجربه‌س هم بیاد در اون مسیر حرکت کنه و رفتن به این‌ور و اون‌ور انرژی او و نیروی او و فکر او را پراکنده خواهد کرد، حاصل پراکنده‌ی، جمع پراکنده‌ی ها اگه تصادفی باشه، میانگینش صفره، حتی این‌جوری هم نباشه، شما کار زیادی خواهید کرد در حیطه‌های مختلف، ولی محصول کمی رو و در اون شاخه به خلاقیت و به یه مبانی نظری و به یه الگوی شاخص یا ارائه نظریه نخواهد رسید».

شناخت موضوعات اصیل: اطلاع‌رسان‌های شماره ۲، ۷ و ۲۵ می‌گویند: «یه چیزی که لازم هستش، بحث انتخاب موضوع مناسبه، یعنی اصطلاحاً می‌گند هات تاپیک‌ها، موضوعاتی که یعنی استاد باید بلد باشه، یعنی بره یاد بگیره که چه جوری دانشجو رو هدایت بکنه به سمت هات تاپیک‌ها، یعنی عنایوینی که بالاخره داغ

بخواه با همه برخورد کنم، پس مخاطب‌شناسی». پرورش تفکر نقاد در برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۵ و ۲۲ می‌گویند: «یکی دیگه از برنامه خودتوسعه‌ای تفکر نقاده، یعنی اینکه شما تو اون برنامه باید نقادانه تفکر کردن و یکی هم خلاقانه، خلاقانه یعنی چی؟ من در برنامه خودتوسعه‌ای باید طوری کار کنم که از کمترین موقعیت‌ها، از خلاهایی که هست، موقعیت‌هایی که هست، دانشجو رو هدایت کنم، یعنی به من باید یاد بدی، تفکر خلاق و نقاد چیه؟» اصل ارتباطات اثربخش در برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۳ و ۱۵ می‌گویند: «بتونم دانشجو رو یاد بدم، اولاً با دانشجوم خوب Challenge داشته باشم، چالش داشته باشم، دعوا نکنم باهاش، ثانیاً بتونم دانشجوم رو طوری هدایت بکنم که آقا بین اگه اون به تو کمک نکرد، اشکال نداره، برو از به زاویه دیگه، از به جای دیگه بیار، تو اگه در برنامه خودتوسعه‌ای، این رو به من یاد ندی، من نمی‌تونم اون رو به دانشجوم یاد بدم، پس یکی دیگه شم اینه، اصل ارتباطات اثربخش، یعنی برنامه خودتوسعه‌ای یکی از ملاک‌هاش اینکه ارتباطات اثربخش رو به من یاد بده که من بتونم ارتباطات اثربخش رو در دانشجوم بهش یاد بدم که دانشجوم بره آقای دکتر X رو متقاعد کنه، بتونه، این به قول شما برای آدم عزت نفس می‌باره، اگه من این رو بلد نباشم، به دانشجوم یاد نمی‌دم و دانشجوم نمی‌تونه، یه نفر به محض اینکه یکی می‌گه نه، تمام شد رفت پی کارش».

مشخص بودن حیطه‌های پژوهشی استادان دانشگاه: اطلاع‌رسان‌های شماره ۲، ۶، ۱۳ و ۲۱ می‌گویند: «چیزی که به نظرم مهمه اینکه برای هدایت دانشجو چیزهای مختلفی لازمه، اول از همه اینکه استاد راهنما باید پایان‌نامه‌هایی رو بپذیره که اولاً تو حیطه تخصصش باشه، حالا از هر دری پایان‌نامه قبول کردن و پذیرفتن، این خودش می‌تونه هدایت دانشجو رو با مشکل مواجه کنه، این یک، این از همه مهم‌تره، دوم، یه کسی که می‌خواهد پایان‌نامه‌های دانشجویی رو در حقیقت هدایت

بر راهبردهای اتخاذشده جامعه تأثیر می‌گذارند [۱۸]. عوامل زمینه‌ای احصا شده از داده‌های به دست آمده اطلاع‌رسان‌ها، تفاوت در زمینه‌ها، استاد دانشگاه به مثابه بازیگر، چشم‌انداز برنامه خود توسعه‌ای، نحوه پیاده‌سازی برنامه خود توسعه‌ای، دانشگاه، دانشکده و گروه‌های آموزشی، منابع و امکانات، نقش کلیدی دانشجویان، سطح‌بندی برنامه خود توسعه‌ای و شیوه ارزشیابی متناسب با برنامه خود توسعه‌ای را نمایان ساخت.

تفاوت در زمینه‌ها: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵ و ۲۴ می‌گویند: «بینید افرادی که میان هیئت‌علمی می‌شند، از یه زمینه اجتماعی، خانوادگی و فکری متفاوت‌اند و این زمینه‌ها روی کارکرد و عملکرد و کیفیت و سطح کارشون در آینده هم اثرگذاره؛ براین اساس می‌خواه بگم که اون معیارهایی که بشه قرار داد برای اینکه خود توسعه‌ای اتفاق بیفته تو این حوزه، شاید بشه گفت که دارای این ویژگی نیستش که قابلیت اشتراک برای همه رو داشته باشه، به خاطر اون تفاوت در زمینه‌ها، روحیه افراد تو این زمینه خیلی تأثیرگذاره. بینید، افرادی هستند که دارای روحیه مثلاً تحت هدایت خود درآوردن دیگران هستند، شاید ریشه این در برونقرایی باشه، شاید در پرورش خانوادگی باشه، این افراد به واسطه قاعده‌تاً دانشی که قبلاً به دست آوردن و کارهای پژوهشی‌ای که انجام دادن و همچنین آموزشی که منجر شده به هئیت‌علمی شدن‌شون، این‌ها شاید بشه گفت یه مقدار موفق‌تر عمل خواهند کرد در این کار هدایت پایان‌نامه‌ها».

استاد دانشگاه به مثابه بازیگر: اطلاع‌رسان‌های شماره ۶ و ۲۴ می‌گویند: «... بینید، افرادی با این زمینه به خوبی می‌توند اداره کنند افراد اطرافشون رو از جمله دانشجو رو و این‌ها بهتر می‌توند نقش بازیگری رو ایفا کنند، بینید، یه هئیت‌علمی صرفاً یه فرد دانشمند نیست، چون اگه صرفاً دارای دانش باشه، هئیت‌علمی خوبی نخواهد شد، نهایش اینه که پژوهشگر خوبی می‌شه و حتی دارای توان این نخواهد بود که یه فردی رو در پژوهش به موفقیت برسونه، چرا؟ چون دارای اون روحیه

هستند، مهم هستند، معیارهای متفاوتی داره دیگه که مثلاً به سری از موضوعات مثلاً هی سایتیشن می‌خوره، مقالات مختلف، خُب این نشون می‌ده که مثلاً به روزه یا مثلاً نیازهای معمول جامعه‌س یا مثلاً کار پژوهشی انجام شده، ولی کارهای پژوهشی به اندازه کافی نیست، پس اولین چیزش اینه که استاد بتونه دانشجو رو هدایت بکنه که یه موضوع خوب و مناسب انتخاب بکنه که این موضوع مناسب هم باید به قول معروف جدید باشه، کاربردی باشه، به درد بخور باشه و نسبت به کارهای قبلی ای که انجام شده، تو یه سطح بالاتری رائیه بشه. اشکالی نداره که کار تکراری باشه، متنهای مثلاً ممکنه یه کاری دقیقاً یه کار تکراری قبلی باشه، به لحاظ عنوانی، منتھای مثلاً این وسط مقاله قوی تر بشه، مثلاً متداول‌وزی اون مقاله قوی تر شده، خُب اینا چیزهایی هستش که تو بحث جست‌وجوی موضوع مطرحه، بعد از اینکه مهارت در حقیقت به نظر من استاد باید یاد داشته باشه که چه جوری موضوعات جدید رو پیدا بکنه».

نحوه نگارش اثر پژوهشی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۲ و ۸ بیان می‌کنند: «... و قسمت بعدی نحوه نوشتن یه اثر پژوهشی هستش، مثلاً فرض کنید که مقاله چه اجزایی داره، تو هر قسمت مثلاً چه چیزهایی باید نوشته بشه، پایان‌نامه به چه صورت هست، مثلاً چون اینا معمولاً دو تا کاری که دانشجو انجام می‌ده یا پروپوزاله یا پایان‌نامه‌س، حالا اگه طرح پژوهشی هم باشه، اونم باز شرایط خاص خودش رو داره و تفاوت‌هایی که بین این سه تا چیز وجود داره و بعد مقاله، یعنی پروپوزال، پایان‌نامه و بعد هم مقاله که باید نوشته بشه و در آخر سر مثلاً باز استاد راهنمایی بتوانه هدایت کنه دانشجو رو که مجله مناسیبی رو انتخاب بکنه و چگونه اون رو سایمیت بکنه، مقاله‌ای رو که انتخاب کرده، مثلاً چه جوری مجله رو بنویسه، چه جوری سایمیتش کنه، چه جوری مجله مناسب انتخاب بکنه تا این کار پژوهشی به قول معروف به ثمر برسه».

عوامل زمینه‌ای: منظور از بافت یا عوامل زمینه‌ای عوامل خاصی هستند که منبع از پدیده محوری بوده و

بحث شاید مهم‌تریه، چون ویژن شرط کافی نیست برای اینکه افراد موفق بشند، این برنامه بایستی شکسته بشه. بینید، بین چند تا عرصه مشخص فعالیت‌های پژوهشی، فعالیت‌های آموزشی، پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی و هر نوع فعالیتی که به جورایی علمی یا آموزشی یا دانشگاهی به حساب می‌آد، بنابراین یه تفکیکی به این شکل صورت می‌گیره، این تفکیک از جنس دیگه اصطلاحاً چشم‌انداز یا ویژن نیست، می‌ره به سمت اینکه اون چشم‌انداز پیاده‌سازی می‌شه و اجرا می‌شه، خُب اینم یه بخش مهمه.»

دانشگاه، دانشکده و گروههای آموزشی: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۳، ۸ و ۱۳ خاطرنشان می‌سازند: «بخش مهم دیگهای که به نظر من خیلی اهمیت داره، اون دانشکده و گروهیه که افراد قرار دارند. خُب در این دانشکده ما ۵_۶ تا گروه آموزشی داریم، بالاخره ماهیت این گروه‌ها متفاوته. اون عنصری که اینجا خیلی تعیین‌کننده‌س برای کیفیت اجرای اون برنامه و عرضم اینه که همه امورات در اختیار هیئت‌علمی نیست، اینکه گروه چه درس‌ها و تکالیف اضافه‌ای رو تکلیف بکنه به هیئت‌علمی، یه بخش بسیار، بسیار مهمه و خیلی وقتا اون مسیر اصلی کار اساتید به خاطر همچین تکالیفی ممکنه تغییر کنه، پس اون برنامه، تجزیه اون به فعالیت‌های مختلف یه بخش مهمه.»

منابع و امکانات: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۸ و ۲۳ می‌گویند: «اجراه کامل اون برنامه ممکنه منابعی هم لازم داشته باشه، به خصوص برای فعالیت‌های پژوهشی که خُب این منابع می‌تونه فرض کنید از قراردادها با بیرون دانشگاه تأمین بشه، می‌تونه از گرفت اساتید تأمین بشه، می‌تونه خود اساتید بالاخره بودجه لازم رو تهیه بکنند، چون خیلی وقتا شده که اساتید از وقت و انرژی خودشون تحقیق می‌کنند و اون برنامه‌ای رو که مده نظر دارند، دنبال می‌کنند، برای خود بنده بیشتر این‌طوری بوده؛ پس یه عنصر دیگهای به اون عناصر قبلی بخواهیم اضافه بکنیم، بحث منابع و امکاناتیه که طبیعتاً تو اون برنامه بایستی بهش توجه بشه، حالا این منابع و امکانات

هدایت‌بخشی برای افراد نیست، حتی دارای روحیه آموزش موفق دادن به دیگران نیست، یعنی معلم خوب نمی‌تونه باشه، چون معلم خوب دارای ویژگی بازیگریه، معلم خوب باید یه بازیگر خوبم باشه علاوه‌بر دانشی که داره، حالا چون تو حوزه پایان‌نامه‌ها شما به‌طور خاص دارید می‌گید، می‌خوام بگم که اگه خُب حالا فردی با این ویژگی‌های خوب وارد نشد، یعنی اون بروون‌گرایی لازم و کافی رو نداشته باشه، دارای اون روحیه و تبحر در مسیر پژوهش قرار دادن دیگران نباشه، خُب با این باید چیکار کنیم؟ اینجاست که اون بحث‌های خودتوسعه‌ای بیشتر می‌تونه معنا و مفهوم پیدا کنه.»

چشم‌انداز برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۷ و ۲۴ می‌گویند: «بینید، من فکر می‌کنم ما اگه کل کار رو در قالب یه برنامه ضمنی از نوع راهبردی، هر هیئت‌علمی و استاد برای خودش در نظر بگیره، شاید اولین جزء اون برنامه به‌اصطلاح چشم‌انداز اون برنامه‌س، چشم‌انداز فرده برای خودش که می‌خواد در مسیر اون حرفه‌ای که پیش‌گرفته کار رو دنبال کنه، خُب این فرد می‌خواد مثلاً ۵ سال دیگه، ۱۰ سال دیگه تبدیل بشه به چه نوع هیئت‌علمی‌ای؟ چه استادی؟ جهت دروسش چی باشه؟ جهت برنامه‌های پژوهشی‌ش چی باشه؟ جهت رساله‌ها و پایان‌نامه‌های دانشجویی‌ش چی باشه؟ عمدۀ این‌ها رو من از اون چشم‌انداز یا ویژن اصطلاحاً می‌تونم به‌اصطلاح داشته باشم. بازم عرض می‌کنم که فکر می‌کنم اکثریت افراد برنامه ضمنی دارند، منتها وقتی که شما صحبت از برنامه می‌کنید، عرض کردم بیشتر ذهن آدم می‌ره به یه برنامه مدون تصریح شده و خُب همچین واقعیتی به‌نظر من اغلب وجود نداره و بیشتر در قالب همون برنامه ضمنی هست.»

نحوه پیاده‌سازی برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۱۲ و ۲۰ بیان می‌کنند: «... جزء دوم اینکه بالاخره این برنامه چه جویی پیاده‌سازی می‌شه؟ خُب اون آرمان و آرزو که در ویژن اصطلاحاً می‌آد، یه بحث خیلی مهمه، نحوه پیاده‌سازی اون به

اینکه اون سه تا لایه‌ای که به‌هرحال گفتم، خود فرد، گروه و دانشکده، لایه سوم دانشجو، اینا مهمه که من هئیت علمی اون برنامه‌ای که حالا چه مدون شده، چه تو ذهن فقط هست، آیا می‌تونم این برنامه رو دنبال بکنم؟ پس اگه این رو هم به عنوان یه جزء یا عنصر در نظر بگیریم که عنصر دانشجو، علاقه دانشجو، توانمندی‌های دانشجو، تلاش و کوشش دانشجو، اینا هم همه تأثیرگذاره، به من هئیت علمی می‌تونه کمک بکنه هم اون برنامه‌ای که به‌اصطلاح مد نظرمه رو کامل بکنم، ترمیم بکنم، تکمیل بکنم، یا بر عکس، من برنامه‌ای دارم، دانشجویی نیست که بیاد ابعادی که من فکر می‌کنم می‌تونه دانشجو کمک بکنه، تحقیقی خیلی جدی و عمیق انجام بده و منجر به پیشرفت علم بشه، همه‌جورش هست، متنه افرادی که حالا تجربه شخصی من نشون می‌ده که افراد و دانشجویانی که واقعاً بتونند یه کار نویی که در سطح بین‌الملل قابل طرح باشه، خیلی زیاد نیستند، چون از این سؤال‌هایی که شما برای بنده ارسال کردید، شما ظاهراً دنبال این هستید که چالش‌ها و مشکلات رو هم بشه اشاره کرد، یکی از چالش‌ها و مشکلات بنابراین همین می‌تونه باشه، در همه مواردی که استاد برای خودش یه هدف داره و می‌تونه کار بکنه، دانشجوی با انگیزه و قابلیت‌های مناسب ممکنه وجود نداشته باشه که بتونه به کمک این استاد اهداف علمی رو جلو ببره و یه چالش دیگه هم اگه به عنوان چالش بخواه ڈکر بکنم، بر می‌گرده به اون لایه قبلی، یعنی اگه گروه و دانشکده تکالیفی خارج از اون چیزی که مد نظر استاد هست، تحمیل بکنند به استاد، خوب طبیعیه که برنامه استاد از مسیر طبیعی خودش خارج می‌شه و جزء اون چالش‌هایی که شما دنبالش هستید رو ما می‌تونیم در نظر بگیریم. بازم عرض می‌کنم آقای زارعی عزیز بییند اینا اگه اون ذهنیت استاد را به عنوان یه چهارچوب یا برنامه در نظر بگیریم که کمکشون کرده برای خودتوسعه‌ای، یه همچین چالش‌هایی رو استادی باهاش مواجه هستند.» سطح‌بندی برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های

خود این انواع داره، زمان و افراد هست، منابع مالی هست، منابع علمی هست، ما اگه تو رشته‌های خودمون در نظر بگیریم، این‌ها مهم‌ترین‌ها هستند. خوب رشته‌های دیگه، شما احتمالاً با استاد رشته‌های دیگه صحبت کردید، اونا طبیعتاً تجربه خودشون رو خواهند گفت، اون چیزی که بیشتر به تجربه من مربوط می‌شه، بیشتر در همین محدوده‌س. بحث منابع در کنار طراحی و اجرای اون برنامه یه عنصر مهمه که به موفقیت یا عدم موفقیت من خیلی می‌تونه کمک بکنه. عرض کردم این به‌نهایی باز همه داستان نیست، اینکه گروه، برنامه‌های گروه و دانشکده چقدر در راستای اون برنامه خود من هست یا چقدر اون برنامه رو تغییر می‌ده، خیلی، خیلی تعیین‌کننده‌س. تجربه من نشون می‌ده در اون مواردی که تکالیف گروه خیلی زیاده، استاد دچار مشکل می‌شند، اون برنامه خودتوسعه‌ای که شما دوست دارید به‌هرحال بهش برسید و عرضه بکنید، دچار لطمeh و آسیب می‌شه و این هم وجود داره و طبیعتاً نمی‌شه به‌اصطلاح این رو ندید گرفت.»

نقش کلیدی دانشجویان: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱، ۳، ۸ و ۱۹ می‌گویند: «بییند یه نکته مهم دیگه‌ای که هست، چون بالآخره این برنامه‌ای که شما دنبال این هستید که الان وجود نداره، این رو باید اصطلاحاً بهش وجود بدید، این رو شکل بدید، این رو روی کاغذ بیارید، به تعبیر من این رو تصریح کنید، تدوینش بکنید، یه بخش مهم دیگه اینکه می‌تونه به‌هرحال به موفقیت همچین برنامه‌هایی کمک بکنه، خود دانشجو. آیا دانشجویانی که اومدن برای ادامه تحصیل و قراره با استاد نوعی کار خودشون رو شروع بکنند، پایان‌نامه یا رساله، می‌تونند در این پلکانی که استاد برای خودش تعریف کرده، ورود پیدا بکنند و این ترقی پلکان رو به‌هرحال پیاده‌سازی بکنند، عملی بکنند یا خیر. خیلی وقت‌ها این شدنی نیست. دانشجو می‌آد توی همون پله‌های پایین و با عمق یه مقدار کم یه پایان‌نامه اجرا می‌کنه، فارغ‌التحصیل می‌شه می‌ره، دانشجویی هم هست که خوب می‌تونه این مسیر رو ادامه بده. خلاصه عرضم

طبقه‌بندی و متناسب‌سازی شده باشد.» عوامل مداخله‌گر: عوامل مداخله‌گر عوامل کلی هستند که بر انتخاب راهبردها توسط اعضای اجتماع تأثیر می‌گذارند [۱۸]. تجربه‌اندوزی از استادان پیشکسوت، توجه به عنصر سیاست‌گذاری در برنامه خودتوسعه‌ای و تبدیل سیاست به برنامه خودتوسعه‌ای از عوامل مداخله‌گری بودند که در این مطالعه به طور عمیق مورد واکاوی قرار گرفت.

تجربه‌اندوزی از استادان پیشکسوت: اطلاع‌رسان‌های شماره ۳، ۸، ۱۵ و ۲۰ می‌گویند: «موضوع، موضوع خوبیه که شما انتخاب کردید، چون ما خیلی دنبالش بودیم که یه مرکز شایستگی‌هایی رو اینجا راهاندازی بکنیم که برای اعضای هیئت‌علمی که تازه استخدام هستند، بتونند برنند اونجا و بعضی از مهارت‌ها رو یاد بگیرند، یعنی در واقع کار معلمی رو خوب شروع بکنند، موضوعی که شما می‌گید، موضوع فقط صرفاً بحث راهنمایی پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، به‌نظر من موضوع خیلی مهمیه، توی چند سال اخیر، متأسفانه استادهایی که تازه استخدام شدند هم راهنمایی، یعنی تازه در بد و استخدام، هم راهنمایی پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد به عهده می‌گیرند، هم اینکه دو سال که گذشت، می‌گند ما می‌تونیم دکتری هم رساله داشته باشیم، خُب این یه مقدار آسیب داره، حالا آسیبیش چیه؟ آسیبیش اینه که یه هیئت‌علمی وقتی که وارد دانشگاه می‌شه، درسته که تو یه زمینه‌ای تخصص داره، ولی تجربه نداره. تجربه‌ها رو ما در حین عمل یاد می‌گیریم، تجربه‌ها رو در عین فعالیت‌هایی که داریم انجام می‌دیم یاد می‌گیریم. من یادمه خود من وقتی وارد شدم، خیلی زود به من پایان‌نامه ندادند، یعنی من اول حالا یه دو سه سالی که گذشت، تازه مشاور پایان‌نامه شدم که بتونم از استاد راهنمایی یاد بگیرم و بعد از اون بود که یکی از همکارها به من گفت تو، تو این زمینه دیگه خیلی خوبی و می‌تونی راهنمایی پایان‌نامه تازه کارشناسی ارشد رو به عهده بگیری و چندین سال طول کشید تا ما تونستیم رساله دکتری رو راهنمایی کنیم، چرا؟ به‌خاطر اینکه

شماره ۱۱ و ۱۵ می‌گویند: «خُب به لحاظ محتواهی اون برنامه، باید خود برنامه‌ش سطح‌بندی شده باشد، یکی از ملاک‌های ارائه‌ش اینه که شیوه‌های ارائه متنوع باشد، صرفاً از این روش‌های در واقع سنتی فقط سخنرانی استفاده نشه، از این علم تفریحی، از این تربیت تفریحی، از این سرگرم‌آموزی، از این اجویتیتمنت و این در واقع زمینه‌ها به شدت استفاده کنه، حتماً در واقع اون برنامه خودتوسعه‌ای باید مبتنی بر یه سری از سنجه‌هایی که مدام به‌روز می‌شه یا هر چند سال به‌روز می‌شه، باید مورد پایش و ارزشیابی قرار بگیره، یعنی نمی‌تونیم برنامه خودتوسعه‌ای رهاسده‌ای داشته باشیم، بلکه برنامه خودتوسعه‌ای در واقع منطف، اما قابل بررسی و نقد باید باشد، اینم یه نکته دیگه‌س، ما نیاز داریم به اینکه حتی برنامه توسعه‌ای که یه فرد در واقع برای خودش تنظیم می‌کنه، باید با استفاده از یه ساختاری که تو سیستم بهش می‌گند Audience Response System یا سیستم پاسخ‌گویی، باید یه سیستم پاسخ‌گویی در اون دانشکده، اون دانشگاه، وجود داشته باشد که این برنامه‌ها رو که مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌ده، بازخوردهای بهبود به موقع رو به افراد ارائه کنه، پس اصل بازخوردگیری و بازخورددهی خیلی مهمه برای این کار، محتواش رو گفتم، روشنش رو گفتم.»

شیوه ارزشیابی متناسب با برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۸ و ۱۵ می‌گویند: «شیوه ارزیابی یه برنامه خودتوسعه‌ای باید متناسب باشد، باید در واقع با همون محور خودسنجدی باشد، البته فقط خودسنجدی نباید باشد، باید در واقع از چند منبعی استفاده کنیم، مثل مدل ۳۶۰ درجه و ۷۲۰ درجه، یعنی باید برای یه برنامه خودتوسعه‌ای، سیستم ارزیابی‌ش متناسب باشد. نمی‌تونیم شما برنامه‌ت خودتوسعه‌ای باشد، ولی سیستم نظارت‌ش بیاد نظارت مستقیم باشد، محتوای برنامه خودتوسعه‌ای هم باید در واقع متناسب باشد با نیاز کاری فرد، با نیاز مخاطبان فرد، با اولویت‌های رشته فرد، فعالیت‌هایی که برای فرد در نظر گرفته می‌شه، در واقع توی اون برنامه خودتوسعه‌ای باید این فعالیت‌ها

آموزشی دیده، بعد می‌بینید مفاهیم اولیه برای تدریس رو بلد نیست، چرا؟ سیاست نداریم، برنامه نداریم، برنامه‌ای که داریم، فرمالیسته، برنامه‌ای که فرمالیسته، فرمالیست اجرا می‌شه، از این موارد خیلی داریم، پس یه عنصر خیلی، خیلی مهم سیاست و سیاست‌گذاریه و اسناد سیاستی که آیا در سازمان، من جمله دانشگاه، آیا اسناد سیاستی داریم یا نداریم؟ این به عنوان یه خلاً بسیار، بسیار بزرگ تو سازمانها و تو دانشگاه‌ها متأسفانه من می‌بینم رد پاش رو که بهش توجه نمی‌کنند، پس اولین عنصر و شاید بگیم در فرایند اولین عنصر فرایندی می‌شه عنصر سیاست‌گذاری.

تبدیل سیاست به برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان شماره ۵ و ۱۷ می‌گویند: «دو، تبدیل سیاست به برنامه. در بسیاری از سازمان‌ها سیاست‌ها وصل به مرحله بعدشون نمی‌شه، ببینید، اهداف کلان و چشم‌انداز، سیاست، سیاست باید وصل بشه به برنامه‌ها، این اتفاقه نمی‌افته، یعنی ما معمولاً توی سازمان‌های حرفه‌ای مون policy فرض بکنید اگه اسناد سیاستی داشته باشیم، داشته باشیم و سیاست‌گذاری بکنیم، یعنی پالس مکینگ بکنیم، این پالسی‌ها تبدیل به پلن نمی‌شه، اینم یه خلاً هستش که خُب اگه قرار باشه که این اتفاق خوب توی حوزه‌کاری شما بیفته، باید پالسی تبدیل به پلن بشه، بعضی‌ها پلن و پوروگرام رو یکی می‌کنند، اصلاً این جوری نیست، یعنی ما تازه بعد از پلن باید بروم سراغ رسیدنش به یه پروگرم، اینم نداریم، یعنی رسیدن از پالسی به پلن و پلن به پورگرم رو به عنوان یه خلاً بسیار، بسیار جدی من توی دانشگاه‌ها می‌بینم که این اتفاق نمی‌افته، کارگزارانی که دارند این کار رو انجام می‌دند، یا بلد نیستند، یا حرفه‌ای نیستند، یا اصلاً نیستند، یعنی اصلاً کارگزاری نداریم، کارشناسی نداریم، اداره‌ای نداریم، اداره کلی نداریم که این کار رو انجام بدنند.»

پیامدها: در رویکرد نظریه مبنایی، پیامدها نتایج قصدشده یا قصدنشده حاصل از به کارگیری و اتخاذ راهبردها هستند [۱۸]. پیامدهای اصلی که در این

کسی که می‌آد و راهنمایی یه رساله رو به عهده می‌گیره، باید تو یه زمینه‌ای تخصص داشته باشه، هم از نظر مفهومی و هم از نظر پژوهشی، خُب نمی‌شه که استاد راهنما کار رو به دیگران واگذار بکنه، ولی خُب ما عملاً می‌بینیم که این اتفاق هم داره می‌افته. به همین دلیل، لازمه که، یعنی من فکر می‌کنم لازمه که، ما وقتی هئیت علمی رو تازه استخدام می‌کنیم، تو دو سه سال اول فقط ما یه سری آموزش بدیم، یعنی اون بحث خود توسعه‌ای رو که دارید مطرح می‌کنید، ما در واقع در یه مرکزی، در یه جایگاهی داشته باشیم و اون ملزم باشه که بیاد این دوره‌ها رو ببینه، بیاد دستیاری بکنه، یعنی ما متأسفانه این فرهنگ دستیاری رو از دست دادیم، ما دیگه منتور نداریم و چون منتور نداریم، همه‌مون دیگه بلدیم و این خیلی آسیب می‌رسونه، بنابراین شاید بازگشت به اون بحث منتربینگ خیلی اهمیت داشته باشه، گذرونده دوره‌هایی که اجباری باید، من می‌گم حتی اجباری باید باشه و اون فرد تازه استخدام بیاد و اون دوره‌ها رو بگذرونه، از تجربه‌ها، من نمی‌گم بیاد سر کلاس بشینه‌ها، اما تجربه‌های استادهایی که ۲۰ تا پایان‌نامه رو مثلاً رساله دکتری رو راهنمایی کردند، بیاد تجربه‌آموزی کنه، اون فوتوفن‌های کار رو بیاد بگیره، و گرنه تو کلاس خیلی به نظرم چیز جالبی نیست، ولی نقل تجربه می‌تونه خیلی کمک بکنه به این افراد.»

عنصر سیاست‌گذاری در برنامه خودتوسعه‌ای: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵ و ۱۳ می‌گویند: «من به نظرم می‌رسه چیزی که برای تدوین یه برنامه خیلی مهمه، عنصر مهم سیاست هستش، یعنی اگه ما تو یه سازمانی، به سیاست و سیاست‌گذاری و اسناد سیاست‌گذاری توجه نکنیم، یا برنامه تدوین نمی‌شه، یا برنامه تدوین شده فرمالیسته، یا برنامه تدوین شده فرمالیستی به صورت فرمالیستی اجرا می‌شه. به خاطر همین شما می‌بینید که یه معلم در کارنامه آموزشی خودش می‌گه من تا الان ۲۵ سال سابقه دارم، دوهزار ساعت دوره آموزشی دیدم، حتماً شما باهاش برخورد کردید، زیاد، بعد می‌رید می‌بینید که این آدم که دوهزار ساعت دوره

دارند سود می‌برند و درنتیجه در تعالی توسعه اعضای هیئت‌علمی هم نقش آفرینی می‌تونه بکنه». توان افزایی دانشگاه‌ها، دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی: اطلاع‌رسان شماره ۱۶، ۸ و ۲۵ می‌گویند: «در سومین بحث می‌تونه محور باشه این پایان‌نامه چقدر می‌تونه برای سرآمد کردن وضعیت دانشکده، گروه و شرایطی که در دانشگاه قرار داره که بتونه این‌ها، می‌تونه ملاک‌هایی باشه که این پایان‌نامه‌ها به درد بخوره، پایان‌نامه کارآمد باشه، پایان‌نامه مؤثر باشه، پایان‌نامه بتونه در واقع جایگاهی رو پیدا بکنه که حالا اگه پایان‌نامه یا رساله، رساله که دیگه بحث عمیق‌تر و وسیع‌تره، اینکه نقش این پایان‌نامه در بالا بردن سطح علمی دانشگاه، بعد در عین حال کارآمد بودن این پایان‌نامه در حوزه بحث مهارت، اشتغال، اون چیزی که امروز جامعه ما بهش نیاز داره، درسته در باب نظری ما نیاز داریم، چقدر بالاخره مفاهیم و اون کانسپتی که توی مباحث می‌خوایم بهش توجه بکنیم، مهمه، هرچه قدر حوزه مباحث نظری علمی ما عمیق‌تر بشه، گستردۀ تر بشه، متنوع‌تر بشه و متکثری در راستای وحدت یه علمی باشه، برای اینکه به یه جنبه‌ای از خودکارآمدی و خودتوسعه‌ای بهش پیردازیم، لازمه، ولی اینکه به‌حال امروز تو جامعه ما یه واقعیت، مهارت و اشتغال و اینکه این دانشجو بتونه از ثروتی که در جامعه وجود داره، بتونه اندوخته‌ای برای خودش به دست بیاره و در راستای ارتقای ثروت‌اندوزی در حوزه مباحث علمی بتونه نقش آفرینی بکنه، اینا چیزهاییه که به‌نظر من می‌تونه ملاک‌های خوبی باشه برای بحث پایان‌نامه‌ها. خُب می‌تونیم تو عناصر بعد بیایم اینا رو دسته‌بندی کنیم دیگه، تو عناصر به اجزا بتونیم هرکدام از اینا رو تو حوزه دانشجویی، خود دانشجو می‌تونیم بیاریم، توی بحث نوشتاری‌ش، توی نظم فکری‌ش، توی دیسپلین علمی‌ش، تو تعامل با افراد، تعامل با استاد، تعامل با فضای ساختاری دانشکده، این‌ها می‌تونه مؤثر باشه، خود دانشجو برای استاد می‌تونه در واقع تو بحث تعالی و توسعه‌ش، جنبه‌های مختلفی می‌تونید دربیارید، احصا

مطالعه شناسایی شد، شامل طرز نگاه کردن به نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، توان افزایی دانشجویان، توان افزایی اعضای هیئت‌علمی، توان افزایی دانشگاه‌ها، دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی، آگاهی علمی افراد، رساله دکتری به مثاله زایمان فکری دانشجوی دکتری، پیشینه‌سازی به جای پیشینه‌سواری، حرکت به سمت انجام رساله‌های دکتری تخصصی خوش‌های، توجه به کیفیت کارهای پژوهشی نه کمیت آن‌ها و رساله دکتری تخصصی برای فردا و آیندگان بود.

طرز نگاه کردن به نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها: اطلاع‌رسان‌های شماره ۶ و ۸ می‌گویند: «ملاک‌های ما بزرگ‌تر از عناصر ما هستند و عناصر ما هم اجزا دارند، خُب ما اول بريم سراغ ملاک‌ها، بیینیم ملاک ما چیه؟ ملاک‌ها طبیعتاً با اهداف همخوانی داره دیگه، اهداف رو بیینیم اهداف از این ملاک‌ها، آیا ملاک‌های در واقع ارزش‌گذاری شده‌س یا می‌خوایم براش ارزش‌گذاری بکنیم، یعنی ملاک‌هایی که شما در نظر دارید برای بحث خودتوسعه‌ای در اعضای هیئت‌علمی، این ملاک‌هاتون می‌خوايد ببینید آقا چه عناصر و اجزایی داشته باشه، اولین بحث اینه، خُب وقتی می‌ریم سراغ بحث کلیت قضیه، اصلاً می‌گیم پایان‌نامه برای چیه؟ پایان‌نامه رو می‌خوای چیکارش کنی؟ آیا واقعاً می‌خوای پایان‌نامه را فقط یه تکلیف نوشتاری که جمعش بکنی سه سری کاغذ هم دور هم بذاریم و بعد یه جلسه تشریفاتی هم باشه و جلسه تمویم بشه».

توان افزایی دانشجویان: اطلاع‌رسان شماره ۸ می‌گوید: «من تو بحث پایان‌نامه، اساسی‌ترین موضوعی که در واقع به‌نظر من مهمه اینکه تو انمند کردن خود دانشجو هستش، یعنی در واقع empowerment بودن دانشجو توی جنبه‌های خودتوسعه‌ای مهم‌ترین عنصره که به‌نظر من باید بهش توجه بکنیم، مهم‌ترین بحثه که دانشجو هستش».

توان افزایی اعضای هیئت‌علمی: اطلاع‌رسان شماره ۸ می‌گوید: «دومین بحث اینه که خُب خود هیئت‌علمی هم از این داره سود می‌بره، خود تیمی که تو اینجا هستند،

بالاترین درجه علمی جهان همون پی اج دیبه و این پی اج دی باید یه زایش داشته باشه، یعنی پی اج دی یعنی تز یعنی چی؟ یعنی یه ایده‌ای رو شما پرورانده باشی، می گند تز، یعنی یه نوآوری داشته باشی، یافته‌ها داشته باشی، خلاقیت داشته باشی، یه چیزی رو تولید کنی، یه زنجیره‌ای رو داشته باشی، استاد باید این باشه. به همین جهت، آدم باید بصیرت داشته باشه، بینش داشته باشه، در این حوزه چه مطالبی در دنیا وجود داره؟ استاد راهنمای که زنجیره راهنمایی رو به دست می‌گیره، باید روزآمد باشه، بهروز باشه، این دانشجو، این شایستگی رو داره، این کار رو انجام بده، من کمک بپesh کنم».

پیشینه‌سازی به جای پیشینه‌سواری: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۴ می‌گویند: «استاد راهنمایی که به دانشجوها کمک می‌کنند که دنبال کاری برنده که پیشینه کمی داشته باشه یا پیشینه نداشته باشه، خیلی‌ها پیشینه‌سواری می‌کنند در انجام رساله. پیشینه‌سواری منجر به تولیدات برتر نمی‌شه، دانشجوی محقق خلاق باید پیشینه‌ساز باشه، نه پیشینه‌سوار. استادا نباید از دانشجوها پیشینه بخواند، اصلاً یعنی چی پیشینه؟ خیلی از محققین بر جسته جهان کاری که کردند آدم‌های خلاق بدون پیشینه پیش رفتند، پیشینه مشابه بوده؟ نبوده، دانشمند وقتی که ماشین بخار رو اختراع کرد، می‌خواست تز بنویسه، اگه می‌رفت می‌گفت می‌خواست راجبه بخار و حرکت کار کنم، برو پیشینه بیار، پیشینه نداره، پس نمی‌شه، بابا من خودم پیشینه‌سازم، اولین پیشینه‌ش منم، بین بخار و حرکت رابطه وجود داره، به نظرم این رو می‌خوام انجام بدم. به همین جهت، با یه سؤال، آیا بخار می‌تونه منجر به حرکت بشه؟ هیچ پیشینه‌ای هم ندارم، برای دیگران پیشینه می‌سازم اون وقت، دانشجوی توانا، استاد هوشمند و مدیر و مدبر باید پیشینه‌ساز باشند، پیشینه‌سواری نکنند، این همه پیشینه‌س. برای چی می‌خوای انجام بدی؟ می‌خوای چیکار کنی؟ یه متغیر ساده رو جابه‌جا می‌کنی، یافته تازه‌ت چه خواهد بود؟»

انجام رساله‌های دکتری تخصصی خوش‌های:

بکنید برای اینا، چون من درمورد ملاک‌ها گفتم، حالا می‌توانید تو عناصر، بعد وقتی تکلیف عناصر رو روشن کردید، بریم سراغ اجزا، بینیم اجزا چقدر می‌تونه پیوستگی داشته باشه در راستای عناصر و ملاک‌ها که بتونه یه پکیج مناسبی از اینکه وقتی پایان‌نامه تموم شد، ازش دفاع کرد، توان علمی و عملی این فرد چقدر تفاوت کرده، وقتی داره ارائه می‌ده، نهایتاً می‌گه اون خلاصه بحث چی بود؟ چیکار کردی؟ یعنی یه چیزی تعریف کنه و بگه.»

آگاهی علمی افراد: اطلاع‌رسان‌های شماره ۹ و ۱۲ می‌گویند: «این مفصله به نظر من، یعنی ابعادش هم، ابعاد تو و هله اول ابعاد علمیه، به‌اصطلاح اون اشراف علمی فرد و هم اینکه آگاهی از نیازها و الزام‌هایی که از تو جامعه هم آگاهی از علایق اون دانشجو و بسیاری احتمالاً نکاتی که می‌تونیم ما اینجا عنوان کنیم، اما این سه تا به نظرم اصله، یکی آگاهی علمی، یکی نیازهای اجتماعی، الزام‌ها و نیازهای اجتماعی و یکی هم علایق اون دانشجو که اینا در واقع نکات یا مؤلفه‌های اصلیه.» رساله دکتری به مثابه زایمان فکری دانشجوی دکتری: اطلاع‌رسان‌های شماره ۷ و ۱۴ می‌گویند: «... یعنی دانشجو باید تولید داشته باشه، در رساله باید زایش داشته باشه، رساله زایمان فکری دانشجوی دکتریه، یعنی تولید داشته باشه، از کلاس اول دبستان خوندی حالا آخرین نکته علمی، بالاترین مرتبه علمی در دنیا پی اج دیبه (PhD)، به اون فوق دکتری می‌گند، پسادکتری یه دوره‌های معمولیه، من تا حالا هفت‌هشت نفر داشتم، یعنی یه دوره‌س، پسادکتری یه دوره آموزشیه، دوره آموزشی ویژه‌ست، مدرک نیست، تو پزشکی مدرکه، متخصص کلیه، متخصص کلیه نوزادان، ولی تو علوم انسانی ما بالاترین درجه علمی جهان، پی اج دیبه، دیگه بالاتر از این نداریم ما، پس دکتری غلطه به کار می‌برند، هیچ کس نباید کارت چاپ کنه پس دکتری دارم، بابا یه دوره ششم‌ماهه او مددی اتاق استاد نشستی، مقاله نوشتی رفتی دیگه، اصلاً پس دکتری مدرک نیست در علوم انسانی، استاد راهنمای باید بدونه اینا رو، پس

۱۵ تا واسه ۳ سال گذشته‌س، همه استادا بدنده، شما این رو تحلیل کنید، بینید که کدوماشون حرف نو توشه، کدومشون استرکتاشون، گوگل اسکالار چقدر سایتیشن داشته، برondاد این رساله‌ای که مقاله شده، چقدر استناد داشته؟ سایتیشن چقدر بوده؟ در ریسرچ گیت چه جایگاهی داشته؟ در گوگل اسکالار چه جایگاهی پیدا کرده؟ سایتیشن‌هاش چه‌جوری بوده؟ یه مثال بزنم، خانم X من استاد راهنمایش بودم، راجبه تصویرسازی ذهنی نابینایان کار کرده بود، خیلی کار کرد، هفته‌ای نیست که برای من می‌آد که این مقاله شما من راهنمای بودم، برای خودش می‌ره، سایت با فلان‌فلان، در سن دیگو، در فرانسه، در پاریس، استناد کردن به این مقاله شما، این خانم خودش هنوز خیلی نمی‌دونه، من خودم براش می‌فرستم، بدون، صبح تا حالا فقط سیصد و پنجاه تا این مقالت سایتیشن داشته، شما می‌بینید که بعضی‌ها دکتری دفاع کردن، مقاله‌ش هم چاپ شده، در این ۵ سال گذشته، ۵ تا سایتیشن نبوده، بعضی‌ها فقط کپی‌پیست کردنده، استفاده کردنده».

توجه به کیفیت کارهای پژوهشی نه کمیت آن‌ها: اطلاع‌رسان‌های شماره ۵، ۲۰ می‌گویند: «خیلی از این فصل ۲ ما کپی‌پیسته، شما ممکنه موضوعی کار کنی اصلاً پیشینه نداره، شما ده صفحه بنویس پیشینه، کی گفته پیشینه فصل ۲ باید ۷۰_۸۰ صفحه باشه؟ تعداد صفحات رو از کجا آورديم ما؟ من یه دانشجو داشتم، خانم X، هنمند تلویزیون بود، X معروفه، خُب رساله‌ش ۱۵ صفحه‌س، کل رساله‌ش ۱۵ صفحه‌س، یه ویدیو داد این، چقدر استفاده کردن از این ویدیو ایشون، کاربرد نقش هنر در آموزش مهارت‌های ذهنی کودکان آهسته‌گام، نقش هنر، انتقال مفاهیم، محور نیکی، پاکی، راست‌گویی، خُب این توان داشت، یه ویدیو داشت، ۱۰ صفحه نوشته بود و من می‌خواستم ۱۹/۵ بدم جلسه دفاع، استاد راهنمای بودم، ۱۸ نفر استاد راهنمای و اینا بودند، همه رو دیدم ۲۰ دادند محرمانه، خُب اصلاً هیچ عدد و رقم نداره، رساله شما ممکنه بشه ۴۰ صفحه کلش، پیشینه نداره، ۵ صفحه، ۵ تا پژوهش بوده، دلیلی

اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۴ و ۲۵ می‌گویند: «بعدم نکته مهم که باید استادان توانمند، استادان برجسته جهان توجه کنند، در واقع انجام رساله‌های خوش‌ایه، رساله‌های خوش‌ای یعنی چی؟ یعنی ۵ تا دانشجوی دکتری توانمند دارند یک استاد، چهار یا پنج تا دارند یه استاد، یه پژوهش رو در نقاط مختلف بستگی داره به ماهیتش، در مناطق مختلف جغرافیایی فرهنگی کار می‌کنه، یه نکته رو در نکته رو در نقطه‌آموزشی کار می‌کنه، یه نقطه رو در واقع در موقعیت‌های مختلف بررسی می‌کنه، بعد نتیجه این‌ها، این‌ها فصل چهارم باهم دیگه می‌داند، مقایسه می‌کنند، مؤلفه‌های مختلف چه تأثیری در این یافته‌ها داشته، اگه شما این کار رو توی اردبیل انجام دادی، چه یافته‌ای داشتی؟ تو اراك، تو اهواز چه یافته‌هایی داشت؟ بررسی می‌کنی آدم‌های این‌جوری من انتخاب کردم، این آدم‌ای این‌جوری، جوابشون این بود، آدم‌ای اون‌جوری، جوابشون اون بود، یه نفر رو استادای خانم کار کرده فقط، مثال می‌گم، هیئت‌علمی فقط خانم‌ها، یه نفر هیئت‌علمی دولتی کار کرده، بعد هم آخرسرا یه نفر نفر هیئت‌علمی دولتی کار کرده، به یه یافته‌هایی توان داره، مقایسه می‌کنه، تحلیل می‌کنه، به یه یافته‌هایی می‌رسه که چه کسانی هستند، چه آدم‌هایی با چه خصوصیات شخصیتی، با چه تفکر واگرا، چه رساله‌هایی رو هدایت کردنده؟ یعنی مثلاً شما کار یکی اینه بگی آقا به من بگو در این دو سال گذشته، بین همه استادهای اینجا، من اولین استاد ممتاز دانشگاه کشورم، خُب شما می‌گید آقا در این دو سال گذشته همه رساله‌های دو سالت رو می‌خوایم من، من ۴۵ ساله دانشگاه تهران درس می‌دم، از سال ۵۷ تا حالا، صد و سی چهل تا استاد راهنمای پایان‌نامه بودم من، خودم، به من می‌گی نه، در این دو سال گذشته رساله‌هات رو، ۱۰ تا رساله برای دو سال گذشته رو می‌خوام، ۲۰ تا رساله واسه دو سال گذشته، از همه استادهای اینجا که هستند، راهنمای دانشجوی دکتری بودند، بین در این سه سال گذشته، هرچی که استاد راهنمای بودی، رساله‌هات رو من می‌خوام ببینم، خُب من می‌گم بیا این رساله‌های من، این

دوستاش نشون می‌ده، ارشد رو، برده دانشگاه این رساله دکتری بابای منه، در تاریخ فلان، حتی عکس بگیرند، خُب بگیرند، آدم باید به رساله دکتری افتخار کنه، نه اینکه قایمیش بکنه، حالا مال کیه رساله دکتری من، مال ۴۷ سال پیشه، ولی هنوز حرفش تازه است، هنوز مقیاسی که استفاده کردم، داره استفاده می‌شه در دنیا، رساله ماندگاره، شما نمی‌تونی رسالت رو از بین ببری، فرزند شما پس فردا دانشجوی فوق لیسانس و دکتری شد و مدیریت آموزشی بخونه، می‌گه بابا رسالت رو ببینم، از شما باهوش تره فرزندت، مثال بعد دختر و پسر از شما توائاتره و رساله دکتری شما رو می‌خواه، من نمی‌دونم کجا گذاشتمن، برای چی می‌خواه؟ می‌خوام برم به دوستانم نشون بدم، رساله ببابای من برای ۱۴۰۱ هستش، الان ۱۴۹۰ هستش، ۱۴۵۰، یعنی رساله رو باید آدم برای فردا بنویسه، گرچه در آتش دل چون خرم می‌در جوشم مهر بر لب زده و خون می‌خورم و خاموشم.»

بحث و تئیجه‌گیری

در این پژوهش تلاش شد تا به روش پژوهش نظریه‌ای، ملاک‌های مطلوب مرتبط با خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی برای هدایت پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی بازنمایی شود. ملاک‌های مطلوب برنامه خودتوسعه‌ای به عنوان مقوله محوری مطالعه شناسایی شد و عوامل علیّی شامل تعهد استاد و نظارت دانشگاه که باید استادان نسبت به تعهد حرفای خود در انجام دادن کارهای پژوهشی تعهد کامل داشته باشند که با مطالعه راموس و همکاران^[۱] [۲۱] و ریس_کویلودران^[۲] [۲۲] همخوان است، بهروز بودن استادان که با پایان‌نامه کارشناسی ارشد زارعی^[۲] که در بخشی از مطالعه خود به واکاوی مشکلات استادان در فرایند اجرای پایان‌نامه و رساله‌های دانشجویان دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران پرداخت، همخوان است، مهارت آیین پژوهش که یکی از

1. Ramos et al.

2. Reyes_Quilodran.

نداره.» رساله دکتری تخصصی برای فردا و آیندگان: اطلاع‌رسان‌های شماره ۱۴ و ۲۲ می‌گویند: «استاد باید خردمندانه، مدبرانه، بلنداندیشانه رساله دانشجو رو برای فردا بخواهد و کمک بکنه که دانشجو در واقع پیشینه تولید کنه برای آیندگان و ماندگاری رساله‌ها اینه. به همین جهت، شایسته‌سالاری استادان اینه که دانشجوها در بستری قرار بگیرند، پیشینه‌ساز باشند و خدایی نکرده پیشینه‌سوار نباشند، یادمون باشه که بابا امروز فرضاً نهصد و بیست تا دانشگاه آزاد، دولتی، سراسری دفاع شده، میانگین این قده و این دانشجو هم داره دفاع می‌کنه، اضافه به اون نهصد تا می‌شه؟ کمی می‌شه؟ استاد یه چیز می‌گیره، واحده‌اش پُر بشه، حق‌الرحمه می‌گیرند، این به این دانشجو چی می‌ده؟ رساله شما در واقع زایش مغز شماست، فرزند معنوی و ذهنی شماست، این می‌مونه، من کتابی نوشتمن، خوشم نمی‌آد، کتاب رو خمیر می‌کنم، مقاله‌م رو جمع می‌کنم، خمیر می‌کنم، اما رساله‌م رو نمی‌تونم خمیر کنم، من به شما بگم بعضی از استادا هستند، شهرت خوبی داشتند، بعضی‌هاشون فوت کردند، خدا رحمت‌شون کنه، بعضی‌هاشون هستند، اینا رساله‌هاشون رو قایم کردند، من به شما مثلاً پنج میلیون می‌دم، برد رساله دو تا استاد رو برای من پیدا کنید، بیارید، اگه تونستید، برای اینکه شرمنده شدن بعداً، دانشجو گرفته کتاب رو فقط ترجمه کردید، آقای فلانی، ترجمه کتاب، ۷۰ درصد رسالت ترجمه کتاب فلان کسه، ۷۰ درصد، اون یکی هم اینه که این تعاریفی که آوردی همه‌ش غلطه، از کجا تعاریف آوردی؟ همه رو جمع کرده، یکی‌شون اصفهان، یکی‌شون شهید بهشتی، مثال دارم می‌گم، اسم نمی‌گم اینا رو، اگه لازم شد، یکی بیاد تحقیق کنه، یعنی وقت باید بذاریم، نذاریم دانشجو عمرش هدر بره، برای اینکه شرمنده می‌شه، من دختر بزرگم پزشکه و کوچیکه هم مشاوره خونده و وسطی معماری، خُب به من بارها می‌گفت بابا رساله دکتریت رو ببینم، نمی‌تونم بگم نه نمی‌دم، بیا رساله دکتری من، می‌بره دانشکده به

اصیل، مهارت‌های جست‌وجوی اطلاعات و نحوه نگارش اثر پژوهشی و عوامل زمینه‌ای شامل تفاوت در زمینه‌ها، استاد دانشگاه به مثابه بازیگر، چشم‌انداز برنامه خودتوسعه‌ای، نحوه پیاده‌سازی برنامه خودتوسعه‌ای، دانشگاه، دانشکده و گروه‌های آموزشی، منابع و امکانات، نقش کلیدی دانشجویان، سطح‌بندی برنامه خودتوسعه‌ای و شیوه ارزشیابی متناسب با برنامه خودتوسعه‌ای و عوامل مداخله‌گر شامل تجربه‌اندوزی از استادان پیشکسوت، توجه به عنصر سیاست‌گذاری در برنامه خودتوسعه‌ای و تبدیل سیاست به برنامه خودتوسعه‌ای از عوامل مداخله‌گری و پیامدها شامل طرز نگاه کردن به نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، توان افزایی دانشجویان، توان افزایی اعضای هیئت‌علمی، توان افزایی دانشگاه‌ها، دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی، آگاهی علمی افراد، رساله دکتری به مثابه زایمان فکری دانشجوی دکتری، پیشینه‌سازی به جای پیشینه‌سواری، حرکت به سمت انجام رساله‌های دکتری تخصصی خوش‌ای، توجه به کیفیت کارهای پژوهشی نه کمیت آن‌ها و رساله دکتری تخصصی برای فردا و آیندگان بود.

با توجه به یافته‌های برآمده از مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافته با اعضای هیئت‌علمی دانشگاه تهران، پیشنهادهای کاربردی مرقوم شده است.

که امتیاز دادن به خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی در ترفع و ارتقای استادان؛

که حمایت مدیران ارشد سازمانی از برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی؛

که تخصیص بودجه لازم برای اجرای برنامه خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی؛

که به روزرسانی شرح وظایف اعضای هیئت‌علمی؛

که متوازن کردن نسبت تعداد دانشجو به اعضای هیئت‌علمی؛

که توجه به فضای یادگیری ترکیبی توسط استادان؛

که توجه به کیفیت آثار پژوهشی به جای تعداد آن‌ها؛

که توجه بیشتر اعضای هیئت‌علمی به ارزش‌های جمعی به جای ارزش‌های فردی؛

ضروریات نگارش هر پژوهش اصیل است و از وظایف دانشگاه محسوب می‌شود، با پژوهش‌های روزکی و احمد^۱ [۲۳]، ویلان و همکاران^۲ [۲۴]، پلنت و همکاران^۳ [۲۵]، فریرا^۴ [۲۶]، آبروکسونوا و پیرنازاروا^۵ [۲۷] و ادیسون و همکاران^۶ [۲۸] همخوان است، نحوه جذب استادان دانشگاه که باید تأکید بر شایسته‌سالاری شود، نه صرفًا جناح‌بندی‌هایی برای توازن نیرو در دانشگاه‌ها، با پژوهش‌های کلاس و همکاران^۷ [۲۹] و دیاس و سلان^۸ [۳۰] به خوبی هم راستاست. نگرش مثبت اعضای هیئت‌علمی به برنامه خودتوسعه‌ای، مهارت‌های رهبری کردن پروژه‌های تحقیقاتی که با پژوهش‌های فیلیپ و گاوریلووا آگیلار^۹ [۳۱] و بروکس^{۱۰} [۳۲] همخوان است، رویکرد مشارکتی برنامه خودتوسعه‌ای که با پژوهش‌های فوگلی و همکاران^{۱۱} [۳۳] و کاروالو و سانتوس^{۱۲} [۳۴] همخوان است، منسجم بودن برنامه خودتوسعه‌ای با پژوهش ورنس، اولدنهوف و بال^{۱۳} [۳۵] همخوان است، متناسب بودن برنامه خودتوسعه‌ای، رصد و پایش فرایند خودتوسعه‌ای، الزامات و زیرساخت‌های برنامه خودتوسعه‌ای، طراحی برنامه خودتوسعه‌ای به وسیله خود اعضای هیئت‌علمی، عاملیت اعضا هیئت‌علمی بود. همچنین راهبردها شامل شکل‌گیری سورای پژوهشی از نظر شکلی و عنوانی، حرکت به سمت نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌های فاخر، محیط پویا و امکانات کافی، مخاطب‌شناسی در برنامه خودتوسعه‌ای، پرورش تفکر نقاد در برنامه خودتوسعه‌ای، اصل ارتباطات اثربخش در برنامه خودتوسعه‌ای، مشخص بودن حیطه‌های پژوهشی استادان دانشگاه، شناخت موضوعات

1. Ruzicki & Ahmed.

2. Whelan et al.

3. Pallant et al.

4. Ferreira et al.

5. Abrorxonova & Pirnazarova.

6. Eddison et al.

7. Clauss et al.

8. Dias & Selan.

9. Philip & Gavrilova Aguilar.

10. Brooks.

11. Fogli et al.

12. CARVALHO & SANTOS.

13. Wehrens, Oldenhof & Bal.

Studies in Higher Education. 2022;47(1):80_96.

5. Jamoliddinovich U. B. FUNDAMENTALS OF EDUCATION QUALITY IN HIGHER EDUCATION. INTERNATIONAL JOURNAL OF SOCIAL SCIENCE & INTERDISCIPLINARY RESEARCH. 2022;11(01):149_151.

6. رسولی، بهروز. ساخت مدل کسبوکار برای فراهم‌آوری منابع اطلاعاتی دیجیتال: مورد مطالعه: پایگاه پایاننامه‌ها و رساله‌های الکترونیکی، پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (ایراندک). پژوهشکده علوم اطلاعات، رساله دکتری تخصصی در رشته علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی، ۱۳۹۷.

7. قلی‌پور آرین، سفیدگران بهارک، اسدی اصغر. برنامه توسعه فردی. تهران: نشر مهربان، ۱۴۰۰.

8 رحیمی ابراهیم، دهقانی علی، بهارلو رسول. دیدگاه اعضای هیئت‌علمی درمورد راهکارهای مؤثر بر توانافزایی ایشان و تدوین پرسشنامه‌ای ساختارمند. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۳۹۲؛ ۱۳(۱): ۲۹-۳۸.

9. Eggers del Campo I, Steinert J. I. The effect of female economic empowerment interventions on the risk of intimate partner violence: a systematic review and meta-analysis. Trauma, Violence, & Abuse. 2022; 23(3): 810_826.

10. Yulianti, P. Building organizational citizenship behavior with creative organizational climate support: a conceptual framework in higher education. Educational Research. 2014; 5(3): 98-106.

11. زارعی علی، جوادی‌پور محمد، ابیلی خدایار، صالحی کیوان، حکیم‌زاده رضوان. شناسایی ابعاد و موانع خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی برای هدایت پایاننامه‌ها و رساله‌های دانشجویی: یک مطالعه استنادی. مجله توسعه آموزش جندی‌شاپور اهواز، ۱۴۰۱؛ ۱۳: ۴۴۱-۴۶۰.

که داشتن پروژه بزرگ پژوهشی اعضای هیئت‌علمی؛
که در نظر گرفتن عاملیت اعضا هیئت‌علمی برای تدوین برنامه‌های خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی؛
که توجه به اصل واقع گرایی در تدوین برنامه‌های خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی؛
که توجه به عنصر مهم سیاست‌گذاری در برنامه‌های خودتوسعه‌ای شایستگی‌های اعضای هیئت‌علمی؛
که بازیابی نحوه جذب و به کارگیری استادان دانشگاه و لزوم شایسته‌سالاری در انتخاب استادان؛
که برگزاری مهارت‌های آیین پژوهش برای جلوگیری از سوءرفتارهای پژوهشی؛
که حرکت به سمت انجام رساله‌های دکتری تخصصی خوش‌های در کشور عزیzman ایران.

منابع

1. امراله، امید. طراحی الگوی اعتبارسنجی برنامه‌های درسی دانشگاهی دانشگاه تهران (مطالعه موردی: برنامه درسی رشته‌های مهندسی برق و کامپیوتر در مقطع کارشناسی پیوسته). دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، رساله دکتری تخصصی در رشته برنامه‌ریزی درسی، ۱۳۹۷.
2. زارعی، علی. واکاوی مشکلات فرایند اجرای پایاننامه و رساله‌های دانشجویان دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران. دانشگاه تهران، پایاننامه کارشناسی ارشد آموزش بزرگسالان، ۱۳۹۸.
3. عزتی، میترا. ارائه الگوی ارزیابی تأثیر تغییر سازوکارهای تخصیص منابع مالی بر عملکرد آموزشی گروه‌های آموزشی دانشگاهی: موردنپژوهی دانشگاه تهران. دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، رساله دکتری تخصصی در رشته مدیریت آموزشی، ۱۳۸۸.
4. Harrison R, Meyer L, Rawstorne P, Razee H, Chitkara U, Mears S, Balasooriya C. Evaluating and enhancing quality in higher education teaching practice: a meta_review.

21. Ramos T. K, Nietzsche E. A, Backes V. M. S, Souza N. S. D, Cogo S. B, Ilha A. G. Supervised Internship: attributions and limitations from the perspective of nursing supervisors, faculty advisor and managers. *Revista Brasileira de Enfermagem*; 2022; 75.
22. Reyes-Quilodran C, Miranda P, Guerra_Aburto L. Social and Field Work Abilities of Teaching Professors. In: The Routledge Handbook of Social Work Field Education in the Global South. Routledge. 2022; 239-251.
23. Ruzycki S. M, Ahmed SB. Equity, diversity and inclusion are foundational research skills. *Nature Human Behaviour*. 2022; 6(7): 910-912.
24. Whelan K, Castelli K. R, Trizio C, Howard O, Thomas J. E, Madden A. M. Undertaking a research project improves confidence in research skills among student dietitians. *Journal of Human Nutrition and Dietetics*; 2022.
25. Pallant J. I, Pallant J. L, Jopp R. The case for scaling authentic learning across undergraduate and postgraduate research skills courses. *Teaching in Higher Education*. 2022; 1-18.
26. Ferreira R, Sousa L, Nobre C, Nunes A. C, Fonseca C, Ferreira Ó, Baixinho C. L. The Development of Research Skills in Nursing Postgraduate Training. *Education Sciences*. 2022; 12(2): 78.
27. Abrorxonova K, Pirnazarova K. FORMING RESEARCH SKILLS IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS. *Science and Innovation*. 2022; 1(8): 2089-2096.
28. Eddison N, Benyahia S, Pugh K, Mupawaenda N, Scott S, Billin J, Leslie R. Why early research skills matter: an exploration of personal journeys.
29. Clauss T, Spieth P, Klusmann C, Issah W. B, Kesting T. How industry projects can stimulate academic engagement: an experimental study among US engineering
12. مزاری، ابراهیم. طراحی الگوی خودتوسعه‌ای رهبری مدیران دانشگاه‌ها و مرکز آموزش عالی (مورد: دانشگاه تهران). دانشگاه تهران، رساله دکتری تخصصی مدیریت آموزش عالی، ۱۳۹۸.
13. زارع‌صفت، صادق. طراحی و اعتباریابی الگوی مطلوب برنامه درسی توسعه حرفه‌ای اعضای هیئت‌علمی دانشکده‌های علوم پایه، فنی – مهندسی و ریاضیات (STEM) در دانشگاه فردوسی مشهد. دانشگاه تهران، رساله دکتری تخصصی در رشته برنامه‌ریزی درسی، ۱۳۹۷.
14. اسلامی، زهرا. طراحی الگویی برای سنجش بهره‌وری پژوهشی اعضای هیئت‌علمی دانشکده‌های علوم اجتماعی و علوم انسانی دانشگاه تهران. دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، رساله دکتری تخصصی در رشته سنجش آموزش، ۱۳۹۶.
15. Çakır R, Şahin H, Balci H, Vergili M. The effect of basic robotic coding in_service training on teachers' acceptance of technology, self_development, and computational thinking skills in technology use. *Journal of Computers in Education*. 2021; 8(2): 237_265.
16. Meletta, C. E. Transforming Through Yoga: The Lived Experience of Leader Self_Development (Doctoral dissertation, Saybrook University) ; 2020.
17. Feldman, J. Creativity, Leadership, and Self_Development. Prescott College. ProQuest Dissertations Publishing. 2016; 10117882.
18. Creswell, J.W. Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches; 2011.
19. فلیک، اوه. درآمدی بر تحقیق کیفی. ترجمه هادی جلیلی. تهران: نشر نی، ۱۳۹۱.
20. ادموند، سی. شورت. روش‌شناسی مطالعات برنامه درسی. ترجمه محمود مهرمحمدی. تهران: سمت، ۲۰۱۴.

- 33.Fogli D, Gargioni L, Guida G, Tampalini F. A hybrid approach to user_oriented programming of collaborative robots. *Robotics and Computer Integrated Manufacturing*. 2022; 73: 102234.
- 34.Carvalho A. R, Santos C. Developing peer mentors' collaborative and metacognitive skills with a technology_enhanced peer learning program. *Computers and Education Open*. 2022; 3: 100070.
- 35.Wehrens R, Oldenhof L, Bal R. On staging work: How research funding bodies create adaptive coherence in times of projectification. *Science, Technology, & Human Values*. 2022; 47(3): 483-516.
- professors. *Industry and Innovation*. 2022; 29(1): 74-101.
- 30.Dias A, Selan B. How does university_industry collaboration relate to research resources and technical_scientific activities? An analysis at the laboratory level. *The Journal of Technology Transfer*. 2022; 1-24.
- 31.Philip J, Gavrilova Aguilar M. Student perceptions of leadership skills necessary for digital transformation. *Journal of Education for Business*. 2022; 97(2): 86-98.
- 32.Brooks, J. Intelligent leadership and leadership skills. *BDJ In Practice*. 2022; 35(1): 16-18.